

Briterne trækker USA og Europa ind i en selvmorderisk atomar konfrontation med Rusland

Den 19. okt. 2022 (EIRNS) – I dag mødtes det samlede russiske nationale sikkerhedsråd for første gang siden maj. På nuværende tidspunkt er næsten ingen detaljer om deres drøftelser blevet offentliggjort.

I dag fortsatte NATO's militærøvelser "Steadfast Noon", samtidig med Ruslands parallelle militærmanøvrer – begge øvelser træner atomar krigsførelse mod den anden part.

Endnu mere ildevarslende er imidlertid, at den britiske forsvarsminister, Ben Wallace, i går ankom til Washington D.C. på et besøg, arrangeret i hast for at mødes med embedsmænd fra Biden-administrationen, herunder forsvarsminister Lloyd Austin og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, under offentligt dække af at drøfte Ruslands anvendelse af droner (angiveligt leveret af Iran) på det ukrainske territorium.

Man må antage, at droner {ikke} er det vigtigste emne, der drøftes; det er atomkrig.

Storbritanniens minister for de væbnede styrker, James Heappey, ville kun sige til Sky News, at Wallaces drøftelser i Washington "var særligt alvorlige", og at "det er virkelig ufatteligt, at vi befinder os i en tid, hvor denne form for samtaler er påkrævede". Udenrigsminister James Cleverly understregede situationens "presserende karakter", og sagde at samtalerne på højt niveau ikke kunne gennemføres telefonisk. Da pressen spurgte Cleverly, om det uplanlagte besøg var for at drøfte atomtruslen, afviste han spørgsmålet: "Det vi gør er at drøfte en lang række spørgsmål om, hvordan vi kan bistå

ukrainerne med at forsvare sig selv.”

Hvordan fortolker Rusland alt dette? Topdiplomat Konstantin Vorontsov fortalte i går FN's Generalforsamlings Første Komité, at Kiev offentligt havde erklæret, at de ville “forsøge at erhverve atomvåben”, og at de også havde fremsat “erklæringer om behovet for forebyggende atomangreb fra NATO-landenes side rettet mod Rusland”. Dette, fastslog Vorontsov, “er både uacceptabelt og kategorisk utilladeligt”.

Husk på, at det var Storbritanniens daværende premierminister, Boris Johnson, der i april sidste år rejste til Kiev for at mødes med Ukraines præsident, Volodymyr Zelenskij, og beordrede ham til at trække stikket ud af enhver mulig forhandlingsløsning mellem Ukraine og Rusland, som på det tidspunkt var umiddelbart forestående.

Husk på, at det var den samme Boris Johnson, der drog til Sverige og Finland i maj, {forinden} NATO tog spørgsmålet om deres optagelse i alliancen op, for at underskrive bilaterale gensidige militære forsvarspakker med begge lande, hvilket de facto satte dem under NATO's artikel 5-paraply.

Husk på, at det har været britiske tænketanke som RUSI, der har argumenteret for, at en “Krim-missilkrise” ville være den bedste måde at få Rusland til at kapitulere på, og medier som {The Economist}, der har insisteret på at spille et atomart konfrontationsspil med Putin for at få det russiske “problem” af vejen, inden de retter deres opmærksomhed mod den større “trussel” fra Kina.

Husk på, at det var kong Charles – som den gode malthusianer han er – der, da han endnu var en simpel prins, krævede, at der skulle træffes “krigslignende foranstaltninger” for at afindustrialisere og affolke hele planeten, hvilket eftertrykkeligt inkluderede USA.

Og frem for alt må man aldrig glemme, at det er det i City of London centrerede finanssystem, sprængfyldt med 2 billiarder

dollars i ubetalelige derivater og andre spekulative aktiver, der kræver Vestens fulde økonomiske "afkobling" fra Kina, Rusland og Indien. Denne politik fører allerede nu til en tilsigtet fysisk-økonomisk dræning af det europæiske fastland, og USA følger umiddelbart efter.

Scott Ritter, den åbenmundede tidligere FN-våbeninspektør og militære ekspert, ramte hovedet på sømmet i et interview, som Cynthia Pooler gennemførte med ham og LaRouche-kandidaten til Senatet fra New York, Diane Sare, som indtil videre er blevet holdt udenfor den planlagte debat den 30. oktober mellem de to andre kandidater til Senatet fra New York:

"Det eneste emne, som hun (Sare) rejste for at komme på denne liste (stemmesedlen), det eneste emne, som motiverede 66.000 New Yorkere til at skrive under på en vælgererklæring, var faren for atomkrig", insisterede Ritter. "Og her står vi i dag på randen af en atomkonflikt... Lige nu afholdes der en NATO-øvelse med atomvåben, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at nedkaste bomber over Rusland. Nu har Rusland reageret med sin egen atomvåbenøvelse, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at kaste bomber mod NATO. Forskellen her er, at Rusland ikke har en doktrin om forebyggende foranstaltninger; det har USA... Det er bydende nødvendigt, at vi får folk som Diane placeret i ledende embeder, hvor de kan bringe dette anliggende frem i lyset."

Ritter henvendte sig direkte til Sare: "Jeg vil sige dig følgende: Jeg støtter din tilstedeværelse på (debat)scenen. Jeg støtter dit budskab. Jeg støtter det faktum, at du alene synes at forstå, hvad der er vigtigt for denne verden, og det er at have en fremtid for vores børn, for vores børnebørn og deres børn og de generationer der følger efter, i den fremtid, som alle vil blive nægtet, hvis vi får en atomkonflikt." <https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I>

Foto: Pexels, CC0

Hvor længe vil Europa – og USA – fortsætte med at følge Londons selvmordspolitik?

Den 16. okt. 2022 (EIRNS) – I løbet af det forgangne årti er det lykkedes en kombination af britisk geopolitik og efterretningsnetværk at nedlægge fire ud af seks eksisterende eller planlagte russiske gasrørledninger, som i dag kunne eksportere over 260 milliarder kubikmeter naturgas årligt til Europa. I stedet strømmer der nu mindre end 55 mia. m³, og det er hovedsageligt gennem TurkStream-rørledningen. Ruslands og Tyrkiets præsidenter mødtes i sidste uge og meddelte, at de havde til hensigt at bygge endnu en TurkStream-rørledning, der kan pumpe over 60 mia. m³ om året, hvilket vil fordoble den nuværende eksportkapacitet til Europa. Men vil Europa samarbejde om denne foranstaltning?

Europa står i øjeblikket over for en vinter med kulde og sult, mens priserne på den knappe energi fordobles eller tredobles for øjnene af folk, alt sammen som følge af den fra London ledede politik for finansiel spekulation, sanktioner og grøn middelalder. Folk i land efter land demonstrerer nu på gaderne i protest mod dette vanvid. Vil Europa omsider afstå fra at følge Londons afindustrialiserings- og selvmordspolitik?

Mon amerikanerne omsider vil sætte en stopper for det psykotiske atomare krigsspil, som et London-ledet Washington og NATO insisterer på at fremprovokere med Rusland og Kina? Vil vi imødekomme opfordringen til en ny international sikkerhedsarkitektur, som Sun Yeli, den kinesiske talsmand for Kinas Kommunistiske Partis (KKP) 20. nationale kongres, der nu er i gang, i dag fremsatte: "Vi har aldrig troet på den

så kaldte "Thukydid-fælde", og er imod logikken om at et stærkt land er tvunget til at efterstræbe overherredømme... Vi mener, at befolkningerne i Kina og USA har visdommen, mulighederne og evnerne til at finde en sådan måde at omgås hinanden på."

På Schiller Instituttets konference, "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism", den 15. oktober, formulerede Helga Zepp-LaRouche opgavens fokus for de overvejende unge deltagere på følgende måde:

"Vi er nu nået til det punkt, som [Lyndon] LaRouche forudsagde i 1971. En fortsættelse på den pengepolitiske vej fører nødvendigvis til en ny depression, en ny fascisme og en ny verdenskrig, medmindre man etablerer en helt anden økonomisk verdensorden. Flertallet af verdens befolkninger er i gang med netop dette."

Hun understregede, at vi er oppe imod "et internationalt oligarki, som har drevet denne civilisation til randen af atomar udslettelse", men at "vi befinder os i den tidlige fase af en verdensrevolution, hvor den største del af verdens befolkning allerede er i gang med at opbygge et fuldstændigt nyt økonomisk system. Stadig større dele af befolkningen i Europa og USA gør oprør mod det bestående etablisements politik, som nedbryder det materielle eksistensgrundlag for de fleste mennesker."

Zepp-LaRouche understregede: "Jeg tror, at én ting er indlysende: Hvis vi kan trække menneskeheden tilbage fra randen af afgrunden til termonuklear krig, vil det være de modige aktiviteter fra den internationale LaRouche-ungdomsbevægelse, som vi er ved at opbygge, der vil indtage en vigtig rolle... Så lad os skabe en international bevægelse af verdensborgere, hvor I, de unge fra hele verden, går i spidsen for at være ambassadører for denne vision om en verden, som vil være oprigtigt medmenneskelig."

Den, som guderne ville ødelægge, sendte de først til Harvard for at studere økonomi

Den 12. oktober 2022 (EIRNS) – I betragtning af at menneskeheden står på randen af en mulig tredje verdenskrig med atomvåben – og at dette faktum nu er bredt anerkendt i alle kyndige kredse internationalt – er enhver person nu, om man vil det eller ej, en verdensborger, et medlem af den fælles menneskehed først og fremmest og før alle andre nationale eller lokale overvejelser. Det eneste spørgsmål er, om vi nu vil handle på dette grundlag, som Friedrich Schiller krævede, og reagere som både verdensborger og patriot?

Dette var Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches vurdering og marchordre i dag, efter at hun havde gennemgået den strategiske situation, herunder den eksplosive dækning af det tidligere amerikanske kongresmedlem Tulsi Gabbards (D-HI) bemærkninger, som i går meddelte, at hun træder ud af Det Demokratiske Parti. Gabbard udtalte i går til værten på et socialt medie Joe Rogan, at "folk skal vide, at vores ledere har skubbet os til randen af en atomkrig". I et interview, hvor der allerede er over 2 millioner visninger, <https://www.youtube.com/watch?v=rAfwpfUBw1M> beskrev Gabbard rammende dette som det farligste tidspunkt i historien, hvor en atomkrig kan bryde ud om en uge, måske en måned.

Tidligere præsident Donald Trump udtalte sig også den 9. oktober (bedre sent end aldrig, kommenterede Zepp-LaRouche) om

faren for atomkrig og opfordrede USA til at sætte sig ved forhandlingsbordet med Rusland. Seks måneder tidligere, den 27. april, havde oberst Richard Black (pensioneret) foretaget et interview til {EIR} og Schiller Instituttet, hvor han understregede den umiddelbare fare for atomkrig, <https://schillerinstitute.com/blog/2022/04/26/video-col-richard-black-u-s-leading-world-to-nuclear-war/> i en video, som nu har langt over 2 millioner visninger (herunder med tyske, franske, italienske, spanske og portugisiske undertekster).

Alle dele af samfundet rundt om i verden må mobiliseres for at stoppe denne overhængende fare, erklærede Zepp-LaRouche, men dette vil udelukkende lykkes, hvis de underliggende årsager til krigen – det systemiske sammenbrud i hele det transatlantiske finanssystem – bliver håndteret og korrigeret. Delvise mobiliseringer med halve løsninger, der ikke tager fat på den grundlæggende årsag, vil mislykkes, advarede hun.

Tænk på den ildevarslende finanskriser, der har spredt sig yderligere fra Storbritannien i de seneste uger, hvor Bank of England i går udsendte en offentlig advarsel om, at "dysfunktion på dette marked og udsigten til en selvforstærkende 'brandudsalgs'-dynamik udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i Storbritannien".

Skiftende politikker med at træde speederen i bund på den pengepolitiske udstedelse (QE, eller kvantitativ lempelse), efterfulgt af at træde på bremsen (QT, eller kvantitativ stramning), efterfulgt af at gøre begge dele på samme tid, har kun forværret situationen og skabt {både} hyperinflation og fysisk-økonomisk kollaps, uden nogen mulig løsning inden for rammerne af den nuværende systemisk fejlbehæftede ordning.

Det samme politiske vanvid forfølges aggressivt i USA af den amerikanske centralbank med tilsvarende resultater. Og som om de ville fejre og fremhæve deres inkompetence, fik den tidligere centralbankchef "Helikopter" Ben Bernanke – den

samme Bernanke, der blev berygtet for at opfordre til at kaste penge ud fra helikoptere, om nødvendigt, for at redde det svigtende system – netop tildelt Nobelprisen i økonomi i 2022!

Man kan faktisk med rette fastslå, at hvem guderne vil ødelægge, sender de først til Harvard for at studere økonomi.

Løsningen er heldigvis umiddelbart til stede. En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er det konkrete udtryk for denne ene menneskeheds fælles interesse, et nyt paradigme, der erstatter det bankerotte, spekulative, neoliberale system med centrum i City of London og Wall Street med et hamiltonisk kreditsystem, hvis formål er at fremme avancerede teknologiske udviklingsprojekter i alle klodens fjerneste afkroge, sådan som Lyndon LaRouche beskrev det i detaljer i løbet af det sidste halve århundrede.

For at drøfte sådanne emner afholder Schiller Instituttet en international konference lørdag den 15. oktober med titlen: "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism" (opbyg det nye paradigme, besejr den grønne fascisme). Tilmeld dig på https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

Schiller Instituttet glædes ligeledes over at kunne meddele, at det vil afholde et stort internationalt arrangement i Mexicos kongres i Mexico City, "Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd i verden" om emnet: "Stop faren for en atomkrig". Det vil blive afholdt den 27. oktober fra kl. 10.00-13.00 (EDT) med international deltagelse via Zoom og med simultantolkning på flere sprog (se invitationen nedenfor).

Foto: Veronika Valdova, Pexels

De atomare krigsmagere har udløst et finansielt kollaps

Den 9. oktober (EIRNS) – Den mest yderliggående krigeriske regering i Europa, ledet af Storbritanniens premierminister Liz Truss, har, ved tåbeligt at forsøge at redde svindlende forhandlere af energipriser i krigen mod Rusland med 2-400 milliarder pund i lånte statsmidler, udløst "ustabilitet" i en global boble af ubetalelig gæld og derivater på en milliard dollars. Det har antændt en tændstik under det brændsel, som den amerikanske centralbank, Federal Reserve, og de europæiske centralbanker har ophobet siden det sidste globale finanskraak i 2008. Nu, hvor bålet af al den finansielle spekulation begynder at brænde, må politiske ledere og aktive borgere verden rundt, forberede en ny økonomisk arkitektur gennem presserende konferencer og diskussioner. Denne nye arkitektur skal blokere for spekulation i gæld og i stedet finansiere kreditter til udvikling, til infrastruktur inden for el, vand og sundhed og til industrialisering. Den må gøre det, som præsident Franklin D. Roosevelt havde til hensigt at gøre med Bretton Woods-kredit- og valutasystemet i 1945, men den skal gøre det til gavn for alle nationer i verden og for deres fremskridt.

De ledere og aktivister, der nu – og snarest – tilslutter sig Schiller Instituttets accelererende mobilisering for at forhindre, at NATO's krig bliver til en verdenskrig, vil være bedst udrustet til at iværksætte konferencerne for at skabe et sådant Nyt Bretton Woods.

Bank of England informerede Parlamentet i et brev den 5. oktober om, at Truss-regeringens bommert hurtigt havde bragt store britiske pensionsfonde til at bryde sammen "inden for få timer" natten mellem den 27. og 28. september, som til gengæld blev reddet af nationalbanken, og at de banker i City of London, som havde ydet gearede lån til fondene, også

potentielt var i fare, hvorved det finansielle system var destabiliseret.

(<https://committees.parliament.uk/publications/30136/documents/174584/default/>) I weekenden den 7.-9. oktober dukkede der rapporter op i en række finansielle medier som den i Asia Times: "Global Margin Call Hits European Debt Markets", med følgende overskrift: "Hedges blow up after risk gauges in Germany's government debt market exceeded those of the 2008 world crash".

Den farligste og mest udbredte af alle de finansielle derivatkontrakter, som blev indgået i de 25-30 år efter Glass-Steagall, de omkring 500 milliarder dollars i nominal værdi af renteswaps, ødelagde mange lokalsamfund i hele den transatlantiske verden frem til det globale sammenbrud i 2008. Selve krakket i 2008 blev udløst af blot 65 milliarder dollars af en anden type derivater, nemlig de såkaldte "credit default swaps". Nu truer disse med et større og alvorligere krak. Årsagen er det underliggende fysiske kollaps af produktion og produktivitet, som er resultatet af centralbankernes politik siden 2008, og nu sammenbruddet af landbruget og den industrielle økonomi i forbindelse med inflationen, krigen og sanktionerne siden starten af 2020.

City of London, Bank of England og Den Europæiske Centralbank intensiverer presset på den amerikanske centralbank for at vende tilbage til kvantitative lempelser, inden det er for sent. Men truslen om et sammenbrud af det finansielle system, som de advarer om, kræver det modsatte af en sådan udpumpning af likviditet og obligationsopkøb fra centralbankernes side. Det forudsætter øjeblikkelig kontrol med derivater, nu især rentederivater, gennem Glass/Steagall-foranstaltninger for at tvinge handelsbankerne til at opgive disse derivater. Glass/Steagall-loven for det 21. århundrede, som blev vedtaget i Den amerikanske Kongres for adskillige år siden, ville have sikret dette.

Og det forudsætter denne nye arkitektur for kreditskabelse og

industriel/landbrugsmæssig udvikling, som ledes af teknologiske fremskridt. Schiller Instituttets accelererende række af møder på samtlige niveauer – næste gang den 15. oktober, en international ungdomskonference – baner vejen for dette potentiale. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson)

Muligheden er lige så stor som faren: Sig frem nu!

Den 3. september (EIRNS) – Muligheden for at ytre sig og blive hørt er lige så stor som faren.

Selv Henry Kissinger slår alarm. Den ældre personage, der er berygtet for mange menneskefjendske handlinger, sagde ikke desto mindre den 30. september, at der skal være dialog med Rusland, at Ukraine ikke må optages i NATO, og at USA burde gøre status.

I en tale i Council on Foreign Relations' "Lessons from History Series: Conversation with Henry Kissinger" den 30. september, advarede den tidligere udenrigsminister Henry Kissinger om, at USA befinder sig "på randen af krig med Rusland og Kina pga. forhold, som vi delvist har skabt". Han opfordrede også politikerne til ikke at inddrage Ukraine i NATO.

Efter Sovjetunionens sammenbrud var hele regionen åben for omstrukturering, anførte han. "Set fra et russisk synspunkt, forsøgte USA derefter at integrere hele denne region, uden undtagelse, i et amerikansk ledet strategisk system", udtalte han, og tilføjede at denne udvikling grundlæggende fjernede

Ruslands historiske "sikkerhedsbælte", fremgår det af RT's rapport.

Kissinger vurderer, at Rusland "allerede har tabt krigen", men understregede at Vesten må holde kontakten med Rusland på en eller anden måde. "En vis dialog, måske på et uofficielt niveau, eventuelt på en sonderende facon, er særdeles vigtig", erklærede han til CFR, og understregede at "i det atomare miljø" er et sådant resultat at foretrække frem for en "beslutning på slagmarken". (<https://www.cfr.org/event/lessons-history-series-conversation-henry-kissinger>)

RT påpegede endvidere, at Kissinger i et interview med {Wall Street Journal} den 12. august advarede om, at USA havde befundet sig "på randen af krig med Rusland og Kina om forhold, som vi delvist har forårsaget", og argumenterede for at Washington havde forkastet traditionelt diplomati, da det har "søgt at omvende eller fordømme deres samtalepartnere snarere end at gennemskue deres tankegang".

Enhver fornuftig og sandfærdig stemme tæller mere end nogensinde. På fredag den 7. oktober afholder Schiller Instituttet et online-seminar om emnet: "Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren", som vil indeholde en tale af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche og præsentationer fra Amerika, herunder nuværende og tidligere lovgivere fra Mellemamerika samt Diane Sare, uafhængig kandidat til det amerikanske senat fra New York, der stiller op for at fjerne senator Charles Schumer (D), som længe har støttet krigen og den økonomisk ødelæggende politik.

Invitation: Stop krigen før det er for sent; fjern årsagerne til krigsfaren

Den egentlige årsag til faren for en atomkrig i verden og til optrapningen af Rusland/Ukraine-konflikten ligger i det

faktum, at det neoliberale transatlantiske finanssystem er på vej mod en systemisk hyperinflationær sammenbrudskrise. Overlevelsen af dets spekulationsboble kræver, at der indføres en unipolær verden, hvor hverken alternativer til deres system eller selve den nationale suverænitet tolereres. USA og NATO må standse deres udvidelse mod øst, og de provokationer som fører os til et punkt, hvor vi ikke længere kan vende tilbage globalt set.

Schiller Instituttet har indkaldt lovgivere og forhenværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien til et seminar for at evaluere denne farlige globale situation og drøfte politiske løsninger. Schiller Instituttet har sendt et "Åbent brev til FN": FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren", hvori der opfordres til at skabe en retfærdig ny international økonomisk orden. Vi forventer, at nuværende og tidligere lovgivere fra Argentina, Colombia, Guyana, Mexico og Peru samt eksperter i økonomi fra Tyskland, USA og andre lande deltager i seminaret.

Vi opfordrer dig til at deltage og sætte din underskrift på det åbne brev

https://assets.nationbuilder.com/schillerinstitute/pages/1050/attachments/original/1663902630/20220922_open_letter.pdf?1663902630

DATO: Fredag den 7. oktober

TID: kl. 16 dansk tid

STED: via Zoom (med engelsk-spansk simultantolkning)

Delvis liste over talere:

1) Tyskland: Helga Zepp-LaRouche; grundlægger af Schiller Instituttet

2) Guyana: Forhenværende præsident og tidligere kongresmedlem Donald Ramotar; PPP (2011-2015)

3) Mexico: Tidligere kongresmedlem María de los Ángeles Huerta; MORENA (2018-2021)

4) USA: Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat fra New York; LaRouche Independent (2022)

5) Mexico: Tidligere kongresmedlem Dr. Rodolfo Ondarza; PT

Vil sabotagen af Nord Stream-rørledningerne være at gå over stregen?

Den 29. september 2022 (EIRNS) – Sprængningen i denne uge af begge Nord Stream-rørledninger, gennem hvilke russisk naturgas kunne strømme til europæiske nationer, og som efter sigende forårsagede fire separate brud på rørledningerne, som det kan tage måneder at reparere, hvis overhovedet, markerer et vendepunkt i den globale sammenbrudskrise, der udgør en trussel mod hele menneskeheden. Hvorvidt denne vending medfører en yderligere acceleration i retning af en direkte NATO-Rusland-konflikt og en deraf følgende global atomkrig, eller om den viser sig at være en udløsende faktor for, at Europas og USA's befolkninger omsider beslutter sig for at sige "nok er nok", og agere for at omstøde den nuværende morderiske, destruktive politik og de eliter, der pålægger den, er dagens spørgsmål.

En kort gennemgang, af den hastigt foranderlige situation på den vestlige slagmark i kølvandet på sabotagen.

Hverken NATO eller Rusland betvivler, at rørledningerne er

blevet sat ud af drift ved forsætlig sabotage. Det diskuteres også indgående, at det krævede tekniske færdigheder, som udelukkende en stat ville være i stand til at stille til rådighed, for at forvolde den slags skade. Hvilken stat (eller hvilke stater) er det afgørende spørgsmål, som er omstridt – og det kan kun behandles kompetent ved at stille spørgsmålet: cui bono, (hvem gavner det)?

Torsdag banede NATO vejen for at anklage Rusland som ansvarlig. Dets ledende politiske organ, Det Nordatlantiske Råd, udsendte en erklæring, som ikke nævnte Rusland ved navn, men som truende fastslog, at NATO's allierede "har forpligtet sig til at forberede sig på, afskrække og forsvare sig mod statslige og ikke-statslige aktørers anvendelse af energi og andre hybride taktikker med tvang", og præciserede at "ethvert bevidst angreb mod de allieredes kritiske infrastruktur, vil blive modsvaret med en forenet og resolut reaktion". Formuleringen er et ekko af NATO's artikel 5 om kollektiv handling. På et tidspunkt begyndte NATO og efterretningstjenesterne udtrykkeligt at pege fingre ad Rusland.

Ruslands præsidentielle talsmand, Dmitrij Peskov, afviste beskyldningen mod Rusland som latterlig – hvad har Rusland at vinde ved at ødelægge landets egen gaskapacitet – men han antydede også, at sabotagen forekom at være "en form for terrorangreb, muligvis på statsligt niveau". Rusland har indkaldt til et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd for at drøfte en undersøgelse af hændelsen, som nu forventes at blive afholdt fredag eftermiddag den 30. september. Men som Peskov advarede, forekommer betingelserne for den form for tæt samarbejde, der kræves for at gennemføre en seriøs undersøgelse, at være praktisk talt ikke-eksisterende.

"Washington skubber situationen i retning af en direkte konfrontation mellem de store atommagter, der er forbundet med uforudsigelige konsekvenser", advarede Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, i sin artikel i The National Interest

den 28. september med titlen "Cuban Missile Crisis 2.0 Over Ukraine?" Antonov hæftede sig ved illusionen hos de amerikanske og britiske militære planlæggere, der ubekymret diskuterer mulighederne for en "begrænset" atomkonflikt, som om "kun" Europa ville blive berørt og ikke USA. Antonov mindede om: "Dette er et ekstremt farligt 'eksperiment'. Det er sikkert at antage, at enhver brug af atomvåben hurtigt kunne føre til en optrapning af en lokal eller regional konflikt til en global konflikt."

Den pensionerede amerikanske oberst Richard Black udsendte i denne uge et åbent brev til den amerikanske kongres, der på samme måde advarede om den voksende atomare risiko i Ukraine-konflikten. Oberst Black advarede om, at "løs snak om at iværksætte et atomangreb rettet mod Rusland" fra ledende republikanere og demokrater synes at udgøre "et bevidst forsøg på at vænne amerikanerne til tanken om atomkrig". Men der vil ikke være nogen begrænset, gengældende atomudveksling på nogen som helst amerikansk brug af disse våben. "Rusland ville igangsætte en øjeblikkelig, massiv nuklear respons, herunder luft- og jordbaserede hypersoniske missiler og ballistiske missiler afsendt fra ubåde. Hver russisk ubåd vil affyre 100 atomsprænghoveder, hvilket er tilstrækkeligt til at afbrænde hele området omkring den nationale hovedstad eller det vesteuropæiske industrielle kerneområde... Atomkrig er utænkeligt; fred er en bedre fremgangsmåde", opfordrede han kongresmedlemmerne.

Denne forfærdelige atomfare, kombineret med det accelererende sammenbrud i folks muligheder for at få adgang til mad, bolig, elektricitet, lægehjælp og en anstændig uddannelse, enten på grund af deres uoverkommelige omkostninger eller fordi disse livsfornødenheder ikke længere er til rådighed, har skabt kimen til en generel eksplosion blandt befolkningerne i Europa og USA. Nu kommer der i tillæg til denne krise nyheden om, at NATO og vestlige regeringer muligvis bevidst har skubbet Ukraine-konflikten ind i en direkte NATO-Rusland-konfrontation

ved at sprænge rørledninger i stykker, som kunne have skaffet gas til Europa til en overkommelig pris.

Troen på, at USA står bag angrebet, dominerer diskussionen på flittigt læste alternative mediesider som NachDenkSeiten, hvis motto er: "For alle, der stadig har egne tanker". Overvej konsekvenserne for de transatlantiske forbindelser af det, som Albrecht Müller, redaktør af dette site og en institutionel person, der tidligere har været planlægningschef for to socialdemokratiske kanslere og siddet i Forbundsdagen i syv år, skrev i dag:

"Det er endnu ikke 100 % sikkert, at USA står bag sabotagen af de to rørledninger i Østersøen. Men beviserne og interesserne taler for det.... Er vi egentlig klar over, hvad det indebærer? Vores vigtigste allierede, som de fleste tyskere og det officielle Tyskland betragter som en ven i politik og medier, ødelægger transportruten for vores vigtigste energiforsyning og dermed et vigtigt fundament for industriel aktivitet i vores land.... At svække en industriel konkurrent i Europa permanent. At trække industrivirksomheder væk fra Tyskland til USA! At dokumentere at USA hævder at være den eneste verdensmagt. Vi bør være klar over, hvad det indebærer. Det er den brutale afslutning af et venskab.... Vores problem er USA. I har også sørget for, at forståelsen med Rusland torpederes. Millioner af tyskere vil lide under følgerne heraf."

Også inden for USA er der signaler om, at nogle institutioner erkender, at løgnene er gået for vidt, og at der er for meget på spil, og at det amerikanske folk hellere må mobilisere sig mod krigsfremstødet. Tirsdag aften udsendte Fox News' Tucker Carlson et frontalangreb, der rejste muligheden, endog sandsynligheden for, at USA havde sprængt Nord Stream-rørledningerne i luften, og dermed "er trådt ind i en ny fase". En fase, hvor USA er i direkte krig mod verdens største atommagt". Onsdag blandede den tidligere præsident Donald Trump sig og advarede med "World War III anyone?" som respons på videoen med præsident Biden, der lovede at lukke Nord

Stream 2 i februar, på den ene eller anden måde. USA's ledere skal "forblive 'cool, calm and dry'... ikke gøre tingene værre med sprængningen af rørledningen", advarede Trump. En forhandlet aftale må "gennemføres NU". Begge sider har brug for og ønsker det. Hele verden er involveret." Han meldte sig frivilligt til at stå i spidsen for forhandlingerne.

Hvis det ender med at vise sig, at NATO og USA faktisk var ansvarlige for at ødelægge Nord Stream-rørledningerne, drevet til et sådant vanvid af deres kollapsende transatlantiske finanssystem, kan den gryende erkendelse af hvad det virkelig indebærer, være tilstrækkeligt til at vække befolkningerne i Europa og USA til at tvinge deres politiske ledere til at agere for at standse dette vanvid.

Foto: Brett Sayles, Pexels

Helga Zepp-LaRouches åbningstale til konferencen i Schiller Institutet: "Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien"

Udskrift:

Jeg ønsker at tale om det emne, at den universelle historie

ikke må ende i en tragedie. Hvem vil benægte det faktum, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig understrege dette eftertrykkeligt fra begyndelsen: Denne mangesidige, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af fejlagtig politik, og derfor kan den korrigeres. Det vil sige, hvis den politiske vilje til at gøre det forefindes. At mobilisere denne politiske vilje er hvad denne konference, der fejrer min afdøde mand, Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, har som formål.

Vi befinder os i en akut fare for, at den strategiske situation kommer ud af kontrol og forårsager en termonuklear tredje verdenskrig. En situation som er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og som, hvis det kommer dertil, vil betyde menneskehedens udslettelse, en atomvinter, og der vil ikke engang være en historiker tilbage til at studere årsagerne til, at dette indtraf. Selv om der ikke er nogen tvivl om, at denne fare er meget reel, er der stadig nogle politikere der hævder, at intet scenarie kan udelukkes. Formiddagsbladet Bild Zeitung praler i dag med, at den nuværende ukrainske offensiv i Kharkov er massivt understøttet af NATO, pansrede køretøjer fra USA og Tyrkiet, kampvogne fra Polen, efterretninger fra NATO; USA yder i alt 10 milliarder dollars til våben i Ukraine. Er alle disse lande og NATO ikke allerede deltagende i krigen? Spørgsmålet er, hvornår den røde linje er overskredet, og hvornår vi får en regulær krig mellem Rusland og NATO?

Desuden er finanssystemet i den transatlantiske del af verden håbløst bankerot. Det er ved at gennemgå enten en hyperinflationær eksplosion som Weimar-Tyskland i 1923, blot ville det i dette tilfælde ikke ramme ét land, men hele det såkaldte Vesten. Eller vi kan meget snart opleve et kædereaktionskollaps, udløst af en meget forsinket renteforhøjelse gennem centralbankerne. Den Europæiske Centralbank har netop forhøjet renten med 0,75 %, den højeste i dens historie. Jerome Powell fra den amerikanske centralbank

fremkalder "smerten" fra Paul Volckers højrentepolitik, som i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne lå på over 20 %. Hvis man nu pålægger dette i den nuværende situation, hvor mange forgældede virksomheder allerede er gået helt fallit, og hvor der foregår en kapitalflugt fra de nye markeder, kunne det udløse et langvarigt styrtdyk ned i en mørk tidsalder i ethvert land, der er afhængigt af det transatlantiske finanssystem.

Hvis vi får et sådant sammenbrud, vil det naturligvis øge krigsfaren øjeblikkeligt. På verdensplan er der allerede en hungersnød. I forvejen er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte. Ifølge FN dør 25.000 mennesker hver dag af sult helt uden grund! Det er klart, at hvis der sker et sammenbrud, vil det føre til, at hundredvis af millioner, hvis ikke milliarder, mennesker dør.

Pandemien er ikke besejret. Der er udsigt til nye pandemier af samme grund som COVID-19 brød ud, fordi man i en fuldstændig underudviklet verden i store dele af hele kontinenter har undertrykt hele befolkningers immunforsvar.

I Europa og især i Tyskland er vi lige nu med den nuværende regerings politik ved at støde mod muren denne vinter. Der vil være omfattende konkurser, massearbejdsløshed, nødsituationer, strømafbrydelser. Banker som JPMorgan Chase forbereder sig allerede på at forlade Tyskland til fordel for London eller andre hovedstæder i tilfælde af strømudfald, hvilket de forventer.

Officielt har vi en strategisk situation, hvor den regelbaserede orden i Vestens "demokratier" står over for de ondsindede "autokratier" og diktaturer i Rusland og Kina. I realiteten er situationen et spejlbillede. Landene i Asien, anført af Kinas fremgang, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen og en stor del af det Globale Syd, er ved at opbygge et nyt økonomisk system med det formål at overvinde fattigdom og opnå reel økonomisk udvikling. Der er

tale om en renæssance af ånden fra Bandung, en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse. Det, som disse lande denne gang er helt fast besluttet på at gøre, er at afslutte kolonialismen endeligt: den kolonialisme, som officielt ikke eksisterer, men som opstod i nye klæder. De ønsker denne gang at gennemføre de fem principper for fredelig sameksistens.

Lad os se nærmere på dem. Hvordan forholder det sig egentlig i det såkaldte Vesten? Der eksisterer ikke længere noget demokrati. Muligheden for at Vesten kunne bevæge sig mod et system med "fascisme med et demokratisk ansigt" blev allerede i midten af 1970'erne drøftet af Den trilaterale Kommission og tænketanke, der åbent diskuterede, at det i tilfælde af et økonomisk sammenbrud kunne være nødvendigt at indføre så drakoniske stramninger, at man måtte gøre op med de grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder. Samuel Huntington, der er kendt for *The Clash of Civilizations*, som var en plan for en Nord-Syd-konflikt, der skulle erstatte Øst-Vest-konflikten, og forfatteren til den forfærdelige bog *The Soldier and the State*, som er et regulært argument for lejesoldater, der skal forsvare imperiet, skrev for Den trilaterale Kommission i 1975 *The Crisis of Democracy*: Det var tanken om, at nulvækst ville gøre det nødvendigt at begrænse demokratiet; at hvis regeringerne er for demokratiske, så ville kun en katastrofal krise være tilstrækkelig til at pålægge folket de ofre, der måtte være nødvendige.

Altså, det er jo Carl Schmitts politik, at det er regenten, der fastsætter undtagelsestilstanden. [Fig.1] Dette bringer os tilbage til det punkt, hvor Abba Lerner sagde til LaRouche i den berømte debat [december 1971] på Queens College i New York, at hvis folk havde accepteret Hjalmar Schacht, ville Hitler ikke have været nødvendig. 47 år senere er demokratiet – som man for et stykke tid siden ville antage omfatter retten til ytringsfrihed – hvor en demokratisk mangfoldighed af synspunkter kunne udveksles, den idé er fuldstændig væk. Der findes ikke længere nogen sandhed, som man kan finde ud af, i

det mindste tilnærmelsesvis, f.eks. gennem den sokratiske dialog; i stedet må man acceptere den ene fortælling. En stor del af den såkaldte politik, der foregår i dag, er et absolut forsøg på at få diktatorisk kontrol over denne fortælling.

En del af denne fortælling er, at krigen i Ukraine var resultatet af "en uprovokeret russisk aggression". Blot at nævne at historien ikke begyndte den 23. februar; hvis man siger, at der var en historie før dette, gør det en til Putin-agent, til medløber eller tilhænger af russisk propaganda. Hvis man foreslår at forsøge at afslutte krigen så hurtigt som muligt, hvilket også er den holdning, som førende militære eksperter har, såsom den pensionerede tyske general Kujat, tidligere generalinspektør i Bundeswehr og leder af NATO's militærkomité (en meget høj stilling), udtaler i en nylig artikel, at krigen ikke kan vindes af nogen af parterne, at sanktionerne kan forårsage uoprettelige skader på den tyske økonomi; at vores frihed hverken blev forsvaret ved Hindu Kush eller bliver forsvaret i Ukraine lige nu; at denne optrapning risikerer at føre til en atomkrig. Alt dette er naturligvis meget gode grunde til at forhandle en fredsaftale. Hvis man siger sådant, bliver man anbragt på en dødsliste på ukrainske websteder, som finansieres af USA's udenrigsministerium: Se, det er naturligvis ægte demokrati. De europæiske regeringer deltager regelmæssigt i møder i de ukrainske institutioner, som administrerer disse websteder, som f.eks. det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformation.

Lige nu har man i de fleste vesteuropæiske og amerikanske lande – Storbritannien især – en "Gleichschaltung", en ensretning i de toneangivende medier, som ville få Goebbels til at blegne af misundelse. Der hersker en McCarthy-atmosfære, et digitaliseret Gestapo. I de seneste måneder har adskillige mennesker fortalt mig privat, at de er bange for at sige deres mening, selv i private kredse, fordi de ellers er bange for at blive udstødt.

Jeg vil gerne præcisere dette: Vi har ikke brug for russiske

analyser for at nå frem til vores konklusioner. Vi har en international privat nyhedstjeneste, Executive Intelligence Review, som blev oprettet af Lyndon LaRouche i 1974. Det Nationale Sikkerhedsråds Senior Director of International Economic Affairs, Norman Bailey, fortalte os i 1984, i sin stilling som rådgiver i Det Hvide Hus under Reagan-administrationen, at han anså EIR for at være den bedste private efterretningstjeneste i verden. Vigtigere er det, at vi ikke indsamler efterretninger ved at læse avisudklip, men ved at uddanne vores egen politik, og derefter evaluerer vi reaktionerne og drager konklusioner, og analyserer hvad det betyder.

Vi kender forhistorien om den 23. februar, fordi vi er en del af den. Allerede før Berlinmuren faldt, havde LaRouche forudsagt Sovjetunionens sammenbrud absolut korrekt i 1984, da han sagde, at hvis Sovjetunionen ville fortsætte sin daværende politik med at afvise samarbejdet med Reagan om SDI og holde fast i Ogarkov-planen, så ville landet bryde sammen i løbet af fem år. Det er præcis, hvad der skete. Vi fremlagde løsningen på dette – Den produktive Trekant, Paris-Berlin-Wien. Da Sovjetunionen brød sammen, foreslog vi at forbinde Europa og Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer, og vi kaldte det Den eurasiske Landbro. Det var vores idé om en fredsordning for det 21. århundrede. [Fig. 2] Vis venligst billedet af Den eurasiske Landbro, som senere blev til Verdenslandbroen, som stadig er vores nuværende politik.

Det ville have været i alle landes egeninteresse at realisere dette forslag. Vi ved, at det blev afvist af geopolitiske årsager af Thatcher, Bush senior og Mitterrand, fordi det på det tidspunkt var disse landes politik at forvandle den tidligere supermagt Sovjetunionen til et Rusland, som blot ville blive degraderet til at være et råstofeksporterende tredje verdensland. Det var tanken i 1991 at fjerne en potentiel konkurrent på verdensmarkedet, fordi man mente, at Rusland ville have flere uddannede videnskabsmænd og flere

råstoffer, så hvis man tillod økonomisk udvikling, ville det blive stærkere end USA på det tidspunkt.

Men på trods af at denne politik blev afvist på det tidspunkt, vedblev vi med at organisere for Den eurasiske Landbro på fem kontinenter. Vi afholdt hundredvis af konferencer og seminarer, og fra det udgangspunkt oplevede og observerede vi på første hånd, hvordan den historiske chance fra 1989 [fig. 3] blev forspildt. Vi udgav en bog om det. Samt hvordan løfterne om ikke at udvide NATO mod øst blev brudt. Vi observerede på første hånd, ved at organisere for Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, hvordan chokterapien i Jeltsin-årene reducerede Ruslands industrielle potentiale mellem 1991 og 1994 til kun 30 %. Hensigten om at ruinere Rusland var allerede til stede, og Jeltsin var det villige instrument for denne politik.

Nu, efter Putin kom til magten, blev politikken for farverevolutioner gennemført: den orange revolution i Ukraine i 2004, rosenrevolutionen i Georgien, den hvide revolution i Rusland og den gule revolution i Hongkong mod Kina. I 1999 iværksatte Blair politikken for "retten til at beskytte", som var en idé om at erstatte Den westfalske Fred og FN-pagten med en regelbaseret orden for at skabe grundlaget for interventionskrige i Sydvestasien og Libyen.

Nej, vi gentager ikke russisk propaganda. Vi forsøger at give historien en mere hensigtsmæssig retning, og vi konstaterede, hvem der støttede dette forslag, og hvem der var imod det. Vigtigst af alt er vi ikke folk med den flade jords opfattelse. Vi har en anden tankegang, som vedrører det faktiske fysiske univers af ideer, og ikke meninger baseret på sansning. Det er derfor, vi ikke kan blive "nudget" – med Cass Sunsteins udtryk – til at tro på det, der er den tilladte fortælling.

Jeg sagde i begyndelsen, at vi befinder os i den værste krise i historien som følge af forkerte politik, og den kan derfor

korrigeres. Se, LaRouche forudsagde i 1971, og det er sandsynligvis den vigtigste forudsigelse nogensinde i historien, at da Nixon indførte de flydende valutakurser og fjernede dollaren fra guldstandard, ville det føre til en ny depression, fascisme og en ny verdenskrig, hvis landene ville fortsætte med denne valutapolitik. Eller, vi ville være nødt til at få et helt nyt økonomisk system. Det var for 51 år siden. LaRouche har i mellemtiden lavet ni store prognoser og mange, mange flere ved hvert enkelt forgreningspunkt.

Da Den trilaterale Kommission introducerede den "kontrollerede opløsning af verdensøkonomien", og forfatterne til forslaget blev alle medlemmer af Carter-administrationen, var dette den onde idé om aldrig at tillade fremkomsten af merkantilistiske økonomier i udviklingssektoren. Aldrig tillade "et andet Japan" på den sydlige halvkugle, hvilket betyder, at Japan efter at have været uudviklet i mange århundreder, pludselig gennemførte en industriel revolution på få år under Meiji-restaureringen, som naturligvis kunne kopieres af alle udviklingslande. Det skulle være forbudt. Det blev efterfulgt af Volckers højrentepolitik, en brutal nedskæringspolitik, Reaganomics, Thatcherisme, fusioner og opkøb, outsourcing til billige arbejdsmarkeder, just-in-time-produktion, aktionærværdiskabelse, børsnoterung af mellemstore virksomheder, markedsderegulering, derivatspekulation, kvantitativ lempelse, negative renter osv.

På hvert niveau lavede LaRouche ikke blot en strålende analyse, men præsenterede også politiske initiativer [Fig. 4]. Han foreslog IDB i 1975, som var ideen om at erstatte IMF med en udviklingsbank, der ville gøre det muligt at foretage en massiv udbygning af udviklingssektoren. Han foreslog sammen med og for den mexicanske præsident José López Portillo Operation Juárez i 1982. Han foreslog det Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev gennemført af præsident Reagan den 23. marts 1983. Vi udviklede i al den tid programmer for Afrika, Latinamerika, Eurasien, Mellemøsten og USA. LaRouche

arbejdede altid ud fra den idé, at for at undgå at styrte ned i en langvarig mørk tidsalder måtte man få institutionerne til at forkaste og omstøde pengepolitikens forkerte forudsætninger.

Det drejer sig her om en grundlæggende forskel i tankemåden. Hvis man ser på den lange bue i den universelle historie, har menneskeheden gjort enorme fremskridt. Fra jæger- og samlersamfundet, hvor befolkningen ikke oversteg 10 millioner mennesker på planeten, har der alene i løbet af de sidste 10.000 år været en enorm befolkningstilvækst til omkring 8 milliarder mennesker i dag. Vi ser i denne historie et tilbagevendende fænomen: De egentlige spring fremad skete gennem renæssanceperioder. Jeg kan f.eks. nævne de klassiske grækere, Abbasid-dynastiet, Song-dynastiet i Kina, Den italienske Renæssance, den tyske klassiske periode; alle disse er høje faser i historien, og de blev altid katalyseret af et relativt lille antal personer, som bidrog med originale opdagelser som følge af passende hypoteser inden for videnskab og kunst, hvilket førte til nye erkendelsesmæssige niveauer vedrørende gyldige principper i det fysiske univers. Hidtil er disse opsving hver gang efterfølgende blevet afbrudt af fremskridtets fjender, som var i stand til at få samfundet fra de ledende lag og ned til det godtroende flertal af befolkningen til at antage synspunkter, der ignorerede de netop opdagede ideers rige, og erstattede dem med ideologier, der passede til disse fjenders – dvs. det herskende oligarkis – særinteresser.

Hemmeligheden bag hvorfor LaRouche har været den mest succesfulde prognosemager mht. økonomiske og sociale tendenser, mens alle hans kritikere har været lutter fiaskoer, ligger i det faktum, at han i løbet af sit liv erhvervede sig et uovertruffet kendskab til de ideer, som i løbet af årtusinder førte til kvalitative fremskridt i menneskehedens historie, i modsætning til de ideer, der ville folde universet ned fra det, som Gauss senere ville kalde det komplekse

område, til en reduktionistisk, euklidisk opfattelse af objekter og begivenheder. Platon beskriver denne forskel i huleparadokset: Hvor ideernes virkelige verden eksisterer uden for hulen, mens de mennesker, der er afhængige af deres biologiske sanse- og opfattelsesapparat, kun opfatter virkeligheden som skygger, som sås de på væggene i en hule, svagt oplyst af et bål. Et afgørende eksempel på denne forskel fremhæves af de paradokser i geometrien, som ikke tillader reduktionistiske løsninger, såsom konstruktionen af de fem platoniske legemer og fordoblingen af linjen, kvadratet og terningen. Det er disse paradokser, der udgjorde grundlaget for en hel klasse af tænkere, som tænkte og efterfølgende gjorde opdagelser inden for det komplekse område og den platoniske tradition: Brunelleschi, Nicolaus af Cusa, Pacioli, Leonardo da Vinci, Kepler, Gilbert, Fermat, Huyghens, Leibniz, Bernoulli, Kästner, Gauss, Lazare Carnot, Dirichlet og Riemann. Og naturligvis Einstein og Vernadsky. Alle fremskridt i menneskehedens historie er kommet fra denne tradition, som LaRouche har påvist i talrige afhandlinger.

Tværtimod har den reduktionistiske traditions ideologer absolut intet bidraget med, men derimod gjort meget for at tilsløre indsigten i virkelig viden, såsom den aristoteliske tradition fra Descartes, Newton – husk hans berømte "hypotheses non fingo", man behøver ikke hypoteser, eller man antager ikke hypoteser – Boyle, Euler, Lagrange, Laplace, Cauchy, Clausius, Grassmann, Helmholtz, Maxwell, Lindeman, Felix Klein, Bertrand Russell og deres elever.

Det samme gælder i bund og grund for ideer i kunsten, hvor man har den grundlæggende, aksiomatiske forskel mellem den klassiske kunst, der sigter mod at højne publikums skabende kraft, og de former for kunst, der dvæler ved at banalisere eller, endnu værre, brutalisere sanserne – oligarkiets foretrukne metode til kontrol af befolkningen. I denne henseende er der ingen forskel mellem Romerriget, der gjorde publikum i amfiteatret medskyldige i drabet på gladiatoren,

hvor publikum skulle sætte tommelfingeren op eller ned for at afgøre, om gladiatoren skulle dø eller leve, og den voldskult, som fremstilles i underholdningsindustrien i dag. LaRouche havde en dybtgående viden om de forskellige aksiomatiske synspunkter i disse modsatte traditioner og gav rigeligt bevis for, at det fysiske univers ikke følger den euklidiske geometris vej, f.eks. forskellen mellem den korteste afstand og Leibniz' faktiske princip om mindste aktion. [Fig. 5]

På samme måde kan den fysiske økonomi ikke beskrives fyldestgørende ved hjælp af matematiske og statistiske metoder. LaRouche udviklede hele sin økonomiske videnskabelige metode, udtrykkeligt med en polemik mod informationsteorien og Norbert Wiener's og John von Neumann's systemanalyse. Eller, algoritmer egner sig heller ikke til realøkonomien, men kun med metoderne for en riemannsk rumtid i den generelle relativitetsteori. Det er kun denne tænkning i form af det komplekse område, som kan begrebsliggøre virkningen af en uendelig række af opdagelser af kvalitative nye principper i det fysiske univers, som hver især definerer en helt ny økonomisk platform, hvor det nyopdagede princip omdefinierer den relative produktivitet af hvert enkelt aspekt af den samlede økonomi. Ud fra denne metodologiske tilgang nåede LaRouche frem til det unikke begreb om relativ potentiel befolkningstæthed og det beslægtede begreb om energistrømningstæthed i produktionsprocessen, som begge må øges kontinuerligt pr. kvadratkilometer og pr. indbygger på grund af ressourcernes relativt begrænsede karakter på hvert udviklingsniveau. På hvert niveau er der en tendens til, at omkostningerne til udvikling af ressourcerne stiger og dermed sænker arbejdsproduktiviteten. Med stagnation af det teknologiske niveau stiger bestræbelserne og omkostningerne ved at opretholde det samme antal mennesker, og den relative potentielle befolkningstæthed falder. Men konklusionen af denne kendsgerning er, som LaRouche konkluderer, præcis det modsatte af, hvad den onde Romklub konkluderede i sin oligarkiske propagandapamflet, Grænser for Vækst, nemlig at

man fra nu af har brug for nulvækst og endda negativ vækst.

Dette skrev LaRouche imod [Fig. 6] i sin bog *There Are No Limits to Growth*, hvormed Lyn skrev en af sine vigtigste bøger, og påviste at vedvarende videnskabelige og teknologiske fremskridt er nødvendige, og at man når højere grader af anti-entropi ved kontinuerlig anvendelse af menneskelig kreativitet. Dette svarer til lovene i det virkelige fysiske univers, og det er således forudsætningen for menneskehedens varige overlevelse.

Det relative befolkningspotentiale i det primitive samfund var ca. 0,06-0,1 personer pr. kvadratkilometer, og det samlede potentiale i verden var ikke større end 10 millioner mennesker. I dag, med 8 milliarder mennesker, er der over to størrelsesordener mere, og med den kommercielle anvendelse af fusionsteknologi inden for rækkevidde og de eksisterende teknologier til at producere stort set ubegrænsede mængder nyt frisk og rent vand kan befolkningspotentialet fordobles og endda mere end det på meget kort tid og skabe en levestandard for hvert enkelt menneske, der kan sammenlignes med den gennemsnitlige familie, der lever i Schweiz i dag [Fig. 7].

Fra sol- og vindenergi, med en meget lav energigennemstrømningstæthed, over fossile brændstoffer til kerneenergi, er denne måling steget fra 0,2 kilowatt pr. kvadratmil til 70.000 kilowatt pr. kvadratmil, og har potentiale til at stige til 1015 kw/kvm med anden generation af fusionskraft. I lyset af denne realitet betyder udfasningen af kerneenergi i Tyskland og EU's politik for den grønne omstilling, Green Deal, ikke kun Tysklands endeligt som industristat – og det er de grønnes hensigt – men også en reduktion af den relative potentielle befolkningstæthed i verden, fordi produktionskapaciteten i verdens fjerdestørste økonomi, Tyskland, vil blive trukket fra, og dette vil absolut føre til en stigning i hungersnød, epidemier og social uro. Dette er også hensigten hos det malthusianske oligarki.

LaRouche kendte alle de væsentlige repræsentanter for de to modsatrettede synspunkter, og han gjorde det fuldstændig indlysende for enhver, der ønskede at vide hvorfor elimineringen af kreativitet og genialitetens potentiale var så absolut afgørende for den oligarkiske klasse, for hvem den onde Malthus kun var en betalt skribent. Så det var klart, at fællesnævneren for det britiske Ostindiske Kompagnis udsigter, Den trilaterale Kommissions kontrollerede opløsning af verdensøkonomien, Hans Joachim Schellnhuber Store Transformation og World Economic Forums Store Nulstilling er den samme reduktionistiske, empiriske, malthusianske ideologi.

Da Kina erkendte sin fejl, at antagelsen om planetens begrænsede ressourcer var forkert, ændrede de et-barns-politikken, fordi de erkendte, at hvert ekstra barn ville bidrage med potentialet for nye kreative opdagelser, og de understregede efterfølgende det fortsatte behov for innovation i økonomien. Således skabte den kinesiske økonomi et mirakel, som ikke led under økonomiske cyklusser, fordi den fortsatte stigning i produktiviteten eliminerede årsagerne hertil.

Så Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori, og USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas ondsindede politik.

BRICS-landene, SCO, som afholder deres store topmøde den 15. og 16. september – om få dage – i den gamle silkevejsby Samarkand i Usbekistan, mange organisationer i det Globale Syd, som arbejder på en ny økonomisk verdensorden, der genopliver traditionen fra Den alliancefri Bevægelse – alle disse organisationer har til formål at gøre en ende på kolonialismen, overvinde fattigdom og underudvikling. Bælte- og Vej-Initiativet, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, som Kina har foreslået, er alle ideer, som skal overvinde de geopolitiske konfrontationer og skabe en platform for en fælles fremtid for menneskeheden.

I stedet for at forsøge at dæmme op for denne udvikling, bør USA og Europa genoverveje årsagerne til, at vi befinder os i det nuværende rod, og vi bør gå sammen med disse lande om et nyt paradigme for internationale forbindelser baseret på de 5 principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. Vi bevæger os ikke kun ind i et varmt efterår og en varm vinter, men efter al sandsynlighed i retning af hele systemets sammenbrud. Derfor har Schiller Instituttet fremlagt behovet for et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på bordet.

Så med Friedrich Schiller kan vi sige: "Mennesket er større end sin skæbne", forudsat at vi følger López Portillos råd og "lytter til Lyndon LaRouches vise ord. Mange tak

Den sten, som bygherrerne forkastede, er blevet til hovedhjørnestenen

Den 5. september (EIRNS) – NATO-landene og den Europæiske Union, som ville "knuse" Rusland med monstrøse sanktioner og massive forsyninger af deres mest avancerede våben, har nu desperat brug for ledelse med nye, verdensomspændende økonomiske og strategiske politikker. De er selv ved at blive splittet ad af en økonomisk eksplosion, der forårsager en galopperende inflation og produktionsnedbrud for deres egne befolkninger og industrier, og hungersnød for udviklingslandene. Og de står over for et efterår og en vinter med omfattende uroligheder med trussel om verdenskrig.

Kravene om afholdelse af nyvalg i forskellige europæiske lande er et udtryk for dette sammenbrud, men lederskab med en

vellykket ny strategisk og økonomisk politik må komme andetstedsfra. Kandidaterne er tvunget af London, Wall Street og de atlantiske medier, til på forhånd at blive enige om at optrappe krigen med Rusland og påtvinge nedskæringer og folkelig lidelse, "så længe det kræves". Som den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock skændigt erklærede den 31. august: "Jeg er ligeglad med, hvad mine tyske vælgere mener"; at støtte Ukraine for (umuligt) at besejre Rusland i NATO-regi, er politikken til den bitre ende.

Nu gennemgår de europæiske økonomier, for at citere en anden tysk minister, "et drastisk sammenbrud af industrien". Tusindvis af milliarder i redningspakker strømmer nu ud af statskasserne – Sverige 23 mia. euro, Finland 10 mia. euro, Østrig 2 mia. euro, Tyskland 15 mia. euro for en måned siden, og i går blev der annonceret 65 mia. euro – for at forsøge at redde store energi- og industrivirksomheder fra fabrikslukninger, manglende likviditet og insolvens, og for at lokke husholdningerne til at forsøge at betale deres ubetalelige el- og varmeregninger. Naturgaspriserne for europæiske virksomheder og industrier er steget 11-12 gange på et år, elpriserne er steget 6-8 gange, og dertil kommer særlige reguleringer. Naturgasforbruget er faldet med 11 % for alle og 21 % for industrien i år – "destruktion af efterspørgselen" og nedlukning af produktionen som følge af inflationen.

Alle regeringskoalitioner skyder skylden på Rusland, men sandheden trænger sig på. Råvareinflationen eksploderede på verdensplan i 2020 og 2021; forbrugerprisinflationen løb af sted i efteråret 2021; begge på grund af pengepolitiske centralbankkrav og spekulation, som udjævnede produktiviteten og undertrykte produktionen.

For 50 år siden, da denne politik tog over efter Nixons nedlæggelse af FDR's Bretton Woods-system, så Lyndon LaRouche fremad og udarbejdede en langsigtet prognose. Som Helga Zepp-LaRouche skrev i en artikel, der udkommer i denne uge i

forbindelse med 100-årsdagen for hans fødsel, den 8. september: "Han advarede ... om, at hvis den ændrede kurs, der blev antaget – hen imod et rent monetaristisk finanssystem med profitmaksimering som mål – skulle fastholdes, ville verden nødvendigvis gå mod en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig, medmindre der blev etableret en helt ny og retfærdig økonomisk verdensorden."

Lyndon LaRouche udformede politikken for denne nye orden: Den Internationale Udviklingsbank; den eurasiske og Verdens-Landbroens udviklingskorridorer; en måne-mars mission for flere nationer samt udvikling af termonuklear fusion som "videnskabelige drivkræfter" for økonomien; Glass/Steagall-bankadskillelse og hamiltonisk nationalbankvæsen i alle væsentlige nationer. Hvis hans "Nye Bretton Woods"-politik var blevet vedtaget i det 20. århundrede frem til det globale finanskrisen i 2008, ville vi nu ikke stå over for de alvorlige trusler om hyperinflationært økonomisk sammenbrud og atomkrig mellem supermagter, som vi står over for i dag. Men eftersom LaRouche fremlagde denne politik for nationale ledere og borgere rundt om i verden, blev LaRouche bagvasket og latterliggjort af amerikanske og europæiske medier, og han blev gentagne gange retsforfulgt på ordre fra bankfolk i London og Wall Street og indflydelsesrige NATO-personligheder som Henry Kissinger.

I denne krise tilbyder Schiller Instituttet lederskab og en ny politik til alt bredere kredse i de ramte transatlantiske lande og til russiske, kinesiske, indiske og udviklingslandes ledere. Som et tegn på dette lederskab er det blevet udvalgt til særlig, fjendtlig opmærksomhed af det "Globale NATO's" krigsparti og dets stedfortrædere.

På hans 100-års fødselsdag i denne uge vil en stor international konference den 10.-11. september fejre dette arbejde og tilføre nye impulser til hans idéer, som vil være hovedhjørnestenene for fremtiden – hvis vi sørger for, at menneskeheden får en sådan.

At fortælle det som det er

Den 24. august 2022 (EIRNS) – Det ser ikke kønt ud, hvis man er en af elitens politikere, som sidder i City of London og kigger ud på resten af den uregerlige verden, en verden som man forsøger at kontrollere og plyndre, således som man har gjort i århundreder.

For det første er hele ens finansielle korthus ved at smuldre, med en hyperinflation, der er ude af kontrol overalt i Europa, på trods af den stramme pengepolitik som føres af den amerikanske centralbank, Federal Reserve. Faktisk kunne den yderligere stramning, som forventes at blive resultatet af mødet i Jackson Hole den 26. august, meget vel skubbe hele systemet ud over kanten i en kædereaktion af konkurser.

For det andet går det ikke særlig godt på landjorden for den ukrainske hær, med den håndgranat som blev anvendt i forsøget på at tvinge Rusland i knæ. Det indebærer terrorisme (af den slags der muligvis blev brugt i forbindelse med mordet på Darya Dugina [vi undersøger det]), guerillaagtige droneangreb og sabotage mod Krim og andre dele af Rusland, og naturligvis den velkendte gamle Bertrand Rusells stående trussel om at føre atomkrig mod Rusland og Kina. Denne trussel blev genfremsat i går af en iskold Liz Truss, den formodede næste premierminister i Storbritannien, som meddelte – to gange i én sætning – at hun var mere end parat til at trykke på atomknappen.

For det tredje nægter et stigende antal nationer i udviklingslandene at tilslutte sig den selvmorderiske politik,

baseret på sanktioner og militære konfrontationer med Rusland og Kina. De søger i stedet at finde måder at distancere sig fra den dollarbaserede plyndringsproces og tilslutte sig det kinesisk anførte økonomiske alternativ omkring Bælte- og Vej-Initiativet.

For det fjerde – og muligvis det mest problematiske i disse forhold for City of London og Wall Street – er der et stigende antal indflydelsesrige fornuftige røster i forskellige lande, som ikke lader sig skræmme til tavshed, selv dem som er blevet sat på de dødbringende sortlister af Ukraines CCD og Myrotvorets dødspatroljer. I stedet forklarer de tingene, som det forholder sig. Det er faretruende smittende, efter Londons mening – især under de forhold med sammenbrud, som råder i dag.

For eksempel fortalte Ruslands forsvarsminister Sergej Shoigu til forsvarsministrene fra Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), som var samlet i Tasjkent i dag, at “konflikten i Ukraine er blot endnu et påskud ... for strategisk at nedbryde Rusland, for at afskaffe rivalisering og advare andre stater, som efterstræber en uafhængig udenrigspolitik”. SCO fremstår i sig selv som en økonomisk og sikkerhedsmæssig modpol til den døende orden, erklærede han.

Tysklands Willy Wimmer, tidligere parlamentsmedlem og OSCE's næstformand, oplyste til en interviewer, at “fru Truss' ord udgør en `nuværende fare' i forhold til fred og sikkerhed... Det er tydeligt, at London fortsætter en 300 år lang politik med ‘global Britain’, som effektivt kontrollerede kontinentet og store dele af verden.”

I USA blev LaRouche-kandidaten Diane Sare, der stiller op til det amerikanske senat mod New Yorks senator Chuck Schumer, citeret af {Newsweek} for at advare om faren for atomkrig og fordømme den ukrainske komité for modvirkning af desinformations (CCD)'s bestræbelser på at lukke munden på hende og andre: “Ideen om at påstå at jeg er en

informationsterrorist, at jeg på en eller anden måde er en krigsforbryder, fordi jeg udtaler, at vi ikke bør have en atomkrig ... det er det, de [CCD] hævder.” Artiklen rapporterer også, at Sare har talt på forskellige konferencer for Schiller Instituttet, hvilket {Newsweek} beskrev som en “meget kontroversiel politisk organisation, hvis formål er at opbygge en samarbejdsbaseret økonomisk orden mellem nationer som Kina, Rusland, Indien og USA.”

Skal vi virkelig være af den opfattelse, at det er “yderst kontroversielt” at være imod atomkrig og at søge samarbejde mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre nationer – sådan som Lyndon LaRouche gjorde hele sit liv, og sådan som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, vedbliver med at forfægte? Så ville det måske være hensigtsmæssigt med en magtdemonstration på den forestående konference i Schiller Instituttet den 10.-11. september, som afholder en international dialog på højt niveau omkring netop disse “meget kontroversielle” idéer i forbindelse med 100-årsdagen for LaRouches fødsel. Tilmeld dig nu og deltag i konferencen, og slut dig til Lyndon og Helga LaRouche for at sige tingene, som de er.
(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11)

Ideer i aktion: LaRouches indflydelse udbredes i det Globale Syd

Den 16. aug. 2022 (EIRNS) – LaRouche-talsmand Harley Schlanger blev mandag interviewet på Pakistans PTV og tirsdag på Irans

Press TV. Onsdag vil han blive interviewet på Algeriets offentlige tv-station AL24, to dage efter at Ulf Sandmark optrådte i samme program.

PTV-programmet behandlede spørgsmålet om, hvad udenrigsminister Blinkens erklæring om forbedring af de amerikansk-pakistanske forbindelser egentlig indebærer. De to andre kommentatorer fortalte grundlæggende, at de håber, at det betyder, at USA anerkender Pakistans indflydelse, at man tilstræber en balance med Indien osv. Harley ændrede diskussionen, og sagde at det ville være tåbeligt at stole på alt, hvad Blinken siger, med henvisning til hans rolle som talsmand for "Rules-Based Order" (RBO), dvs. USA's globale herredømme. Det er rigtigt, at Pakistan har en rolle at spille, men ikke ved at underordne sig USA. Han talte om BRICS, SCO og den nye orden, der er ved at opstå, og som Blinken på vegne af britiske imperiale geopolitiske doktriner er indsat for at sabotere. Værten bad de andre om kommentarer hertil, og de opgav deres geopolitiske jargon og var enige i, at den gamle orden er i forfald. Her er linket til programmet: <https://youtu.be/pgS5UYZ5V8I>.

På Press TV blev Harley sat sammen med Scott Ritter for at diskutere Putins kommentarer om den provokation, som Pelosis rejse til Taiwan havde til hensigt at fremprovokere, og hans udtalelse om, at USA udnytter Ukraine til at forlænge krigen. Harley indledte og udtalte, at USA og NATO bruger krigen til at svække Rusland, og at Pelosis besøg var beregnet til at provokere Kina. Det ville være tåbeligt for USA at indlede en krig med Kina, da de ikke kan vinde. Ritter var helt enig, og sagde at alt, hvad USA råder over til at udfordre Kina, er Stillehavsflåden, men at dette ikke er Anden Verdenskrig, og at flåden ville blive ødelagt "i løbet af et øjeblik". Ikke alene mangler USA en "modvægt" til Kinas militær, men det råder heller ikke over nogen økonomisk eller diplomatisk plan. Ritter udtalte, at dette svarer til USA's og NATO's standpunkt i Ukraine, da der ikke er nogen mulighed for, at

Ukraine vil vinde krigen mod Rusland. I stedet handler landet i desperation og beskyder atomkraftværket, hvilket han påpegede, at Zelenskyj indrømmede at have gjort. Dette er en forfærdelig krigsforbrydelse, erklærede Ritter.

De to talte om den " Globale NATO"-strategi, som et forsvar af ordningen efter Den kolde Krig. Harley anførte, at denne gamle orden er ved at bryde sammen, og redegjorde for Schiller Instituttets mobilisering for en ny finansiel og strategisk arkitektur. Da han blev bedt om at kommentere dette, svarede Ritter, at han er optimistisk i denne henseende. RBO er i tilbagegang, verden er i forandring. Det er USA, som i stigende grad er isoleret, tilføjede Ritter og henviste til den økonomiske skrøbelighed i Europa. Da han blev bedt om et resumé, omtalte Harley fremkomsten af det Globale Syd, BRICS, SCO, den voksende følelse af frihed blandt de nationer, der var en del af den Alliancefri Bevægelse (NAM), og hvad Schiller Instituttet er i færd med for at bevidstgøre befolkningerne i de vestlige lande om denne forandring.

Efter programmet takkede den ansvarlige Harley og sagde, at det var "en fremragende dialog", hvorefter han tilbød et nyt program snarest muligt.

**Selv Kissinger advarer om
atomkrig, men hans**

geopolitiske “magtbalance” forårsagede krisen

Den 14. aug. (EIRNS) – “Vi står på tærsklen til krig med Rusland og Kina over forhold, som vi delvist har skabt, uden nogen idé om hvordan dette vil slutte, eller hvad det skal føre til.” Dette er Henry Kissingers ord i et interview med Wall Street Journal, som blev offentliggjort den 12. august. Avisen konstaterer: “Hr. Kissinger har forstået diplomatiet, som en balancegang mellem stormagter, der overskygges af muligheden for en atomkatastrofe. Det apokalyptiske potentiale i moderne våbentechnologi gør efter hans mening opretholdelsen af en ligevægt mellem fjendtlige magter, hvor ubehagelig den end måtte være, til en tvingende nødvendighed i internationale relationer.”

Når Kissinger advarer om, at vi står på randen af et atomart ragnarok, må vi tage det alvorligt. Men det skal understreges, at det er Kissingers syn på en “magtbalance” – britisk imperial geopolitik – som har bragt verden til dette kritiske punkt, som Helga Zepp-LaRouche tidligere har advaret om, er det største faremoment for civilisationen som helhed i den samlede historie.

Da Lyndon LaRouche overbeviste præsident Ronald Reagan om at foreslå Sovjetunionen, at videnskabsfolk fra disse to supermagter skulle mødes for at finde en måde at anvende nye fysiske principper – partikelstråler, laserteknologi – til at skabe en rumbaseret anti-missil-forsvarskapacitet, for at “gøre atomvåben impotente og overflødige”, som Reagan udtrykte det, var den underliggende hensigt med LaRouches forslag at afskaffe begrebet om “magtbalance”. Imperiets grundlæggende princip, lige fra Cæsars tid til det Britiske Imperium i dag, er “del og hersk”. Såfremt USA ikke var blevet sat op imod Rusland og Kina efter Anden Verdenskrig, hvis FDR’s hensigt om at disse tre stormagter skulle samarbejde, ikke kun i FN’s

Sikkerhedsråd, men også i en proces, hvor kolonialismen blev bragt til ophør og de tidligere kolonier blev udviklet til moderne agroindustrielle nationer, så ville de sidste 75 år have været præget af globalt samarbejde og omfattende fremskridt, i stedet for endeløse krige. Samarbejdet mellem USA og Sovjetunionen i verdensrummet er et eksempel på, hvad der "kunne have været" på Jorden, hvis ikke det var lykkedes briterne at trække USA ind i Den kolde Krig, Churchills "jernetæppe".

Kissinger opfordrer til en "slags magtbalance med en accept af legitimiteten af til tider modsatrettede værdier". For hvis man har den opfattelse, at det endelige resultat af ens indsats nødvendigvis skal være at påtvinge egne værdier, så tror jeg ikke, at ligevægt er mulig." Ganske rigtigt – krigspartiets vedvarende lovsang om "vores vestlige værdier" er et bevis på, at de ikke ønsker fred, især fordi degenerationen af "vores vestlige værdier" bekræfter det, der påpeges af Sergej Lavrov, nemlig at nutidens "værdier" i Vesten ikke er i overensstemmelse med de tidligere generationer af amerikaneres værdier.

Men der er en årsag til, at Henry Kissinger var en erklæret fjende af Lyndon LaRouche og konspirerede med FBI for at ødelægge ham. Han pralede i sin famøse tale den 10. maj 1982 ved Chatham House/Royal Institute of International Affairs i London: "I min daværende inkarnation i Det Hvide Hus, holdt jeg det britiske udenrigsministerium bedre informeret og tættere involveret, end jeg gjorde med det amerikanske udenrigsministerium." Hans loyalitet knytter sig til det britiske geopolitiske system, ikke til det amerikanske system, som John Quincy Adams formulerede det, at Amerika "går ikke udenlands på jagt efter monstre at ødelægge". Kissinger har været en af de førende initiativtagere til alle de neokoloniale krige, som USA har ført på vegne af det Britiske Imperium, fra Vietnam til Irak. Han vidste, at USA's militær kunne lægge disse lande øde, hvilket de også gjorde, selv om

USA tabte hver eneste af dem. Det var ikke hensigten at opnå sejre, men derimod at ødelægge dem, at affolke dem på malthusiansk vis og gøre dem økonomisk underdanige. Krigene nåede naturligvis aldrig frem til USA's kyster.

Men Rusland og Kina er en anden historie. Hvis der kommer en krig, vil den være atomar, og den vil tilintetgøre både USA og resten af verden. Hverken en geopolitisk magtbalance eller gensidigt sikret ødelæggelse (MAD) vil forhindre en sådan krig. Udelukkende en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, en ny Bretton Woods-aftale mellem samtlige nationer til erstatning for det bankerotte dollarbaserede system, kan forhindre den fremadskridende nye mørke tidsalder eller endog tilintetgørelse. Situationen er faretruende, men det er også et øjeblik med muligheder, da folk i stigende grad erkender faren og søger efter løsninger. En fremtid, som værner om alle nationers og alle menneskers værdighed, er både nødvendig og mulig.

Hvis du ikke allerede har gjort det, så meld dig ind i Schiller Instituttet, abonner på EIR og underskriv opfordringen om et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system.

Pelosi-rejsen til Taiwan: "Skaber en krudttønde ud af den blå luft"

Den 3. august (EIRNS) – Formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, forlod i dag Taiwan, mindre end 48 timer efter sin ankomst, og efterlod en strategisk ruin i sit kølvand i det altafgørende forhold mellem USA og Kina, ruiner, der kunne

fremskynde verdens fremstormen mod atomkrig. Den russiske udenrigsminister Serge Lavrov indfangede den grelle virkelighed i sit svar på en journalists spørgsmål om USA's motiv bag Pelosis rejse:

“Det var trangen til at overbevise alle om deres risikofrihed og at agere i overensstemmelse hermed. ‘Jeg gør, præcis hvad jeg vil’, noget i den retning. Jeg kan næppe forestille mig nogen anden grund til at skabe en krudttønde ud af den blå luft, på trods af at man vidste, hvad det ville betyde for Kina.”

Som reaktion på den åbenlyse fornærmelse af Ét Kina-politikken og landets suverænitet, som Pelosi-besøget repræsenterer, indledte det kinesiske militær omfattende militærøvelser med skarpladt skyts omkring Taiwan allerede inden Pelosi landede, og disse vil fortsætte til og med søndag den 7. august. Den kinesiske regering indledte også økonomiske sanktioner mod Taiwan, samtidig med at man gjorde det helt klart, at man ikke vil falde i fælden med en militær reaktion på Pelosi-rejsen, som kunne udnyttes som undskyldning for yderligere militær og økonomisk optrapning. Kina vil snarere fremskynde sine bestræbelser på at genforene Taiwan med fastlandet.

Men blot at undgå provokationer vil ikke være tilstrækkeligt for at standse stormløbet mod krig. Det amerikansk/britiske NATO-etablisserment vil fortsætte med at stikke deres fælles tommelfinger i Kinas øje, ligesom de gjorde det med NATO's fremrykning mod Rusland, indtil Kina ikke har andet valg end at reagere. Det globale NATO vil derefter bruge dette svar til at retfærdiggøre en fuldstændig økonomisk krigsførelse og afkobling over for Kina – hvilket hele tiden har været deres planlagte politik – præcis som de har praktiseret overfor Rusland. Den økonomiske ødelæggelse, som den russiske sanktionspolitik har forårsaget i Europa og udviklingslandene, vil se ud som en hyggelig skovtur, sammenlignet med de globale konsekvenser af den tilsigtede økonomiske krigsførelse mod Kina.

Med Pelosis rejse er den taiwanske gambit nu helt klar og parat. Det er udset til at blive det næste Ukraine. Og når Kina er tvunget til at træffe foranstaltninger for at forsvare sin suverænitet, vil disse handlinger højlydt blive beskrevet som "uprovokerede og ubegrundede" i alverdens internationale medier. Forholdet mellem USA og Kina er nu på samme kurs som forholdet mellem USA og Rusland.

Medmindre man naturligvis først tager fat på det finansielle sammenbrud, der driver det vestlige etablissement i retning af krig med Rusland og Kina, ved at anvende Lyndon LaRouches politik for tvungen konkursbehandling af finanssystemet og indførelse af et nyt Bretton Woods i stedet – det politiske udfald, som det finansielle etablissement frygter mest.

Helga Zepp-LaRouche fremhævede i dag, at Schiller Instituttet har spillet en central rolle i den internationale kamp for disse foranstaltninger og for at standse fremdriften, mod krig og finansielt sammenbrud, og at det har haft tiltagende succes i bestræbelserne på at samle en sådan global alliance for en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur. Det er årsagen til, at Schiller Instituttet er blevet udsat for dødsensfarlige trusler fra London og USA's udenrigsministerium, som kanaliseres gennem Ukraines Center for Countering Disinformation (CCD), som har beskyldt Zepp-LaRouche og andre på deres 78-personers sortliste for "international terrorisme" og "krigsforbrydelser".

CCD og dets internationale sponsorer må undersøges og blotlægges fuldt ud, og deres fascistiske forsøg på gøre den politiske diskussion tavs skal nedkæmpes. Med henblik herpå må den fælles erklæring, der blev udsendt tidligere på ugen af den oprindelige gruppe på 25 prominente personer i "Response to the Ukrainian Blacklisting", have omfattende og udtalt offentlig støtte. LaRouche-bevægelsen udsender nu en erklæring i den anledning til underskrift, som lyder således:

"Jeg støtter fuldt ud den fælles erklæring ..., der er udsendt

som en reaktion på det ukrainske Center for modvirkning af desinformation, som den 14. juli offentliggjorde en meddelelse, hvori 78 fremtrædende personer fra hele verden beskyldes for at være formodede fortalere for 'Russisk propaganda'. Dette er ikke kun en direkte sikkerhedstrussel mod de nævnte personer, men det er også en trussel mod ytringsfriheden og civiliserede drøftelser overalt i verden, blandt dem der søger løsninger på verdens kriser, som ikke er i overensstemmelse med de dominerende 'fortællinger'. Derfor opfordrer jeg den lovgivende forsamling og andre folkevalgte repræsentanter for folket i mit land til at indlede en undersøgelse af disse trusler, og af dem der står bag disse."

Udvalgt billede, SAM LIM, Pexels

Vesten er ikke dømt til selvdestruktion

Den 23. juli 2022 (EIRNS) – De transatlantiske nationaløkonomiers hastigt kollapsende økonomier, får selv nogle af de mest underdanige nationer og ledere til at vågne op til det faktum, at tingene "begynder at falde fra hinanden", som oberst Douglas Macgregor udtrykte det fredag aften. "Når mad, brændstof og medicin enten er for dyrt eller er en mangelvare, begynder tingene at falde fra hinanden", sagde Macgregor på Fox News. "Denne regering har ingen løsninger. Den dårlige nyhed er, at de sandsynlige efterfølgere til denne amerikanske regering og regeringerne i Europa heller ikke har nogen løsninger. Disse problemer stikker dybt."

Der er dog løsninger, og det er derfor, at den stadig mere

undertrykkende regeringskontrol med information i den såkaldte "frie verden" nu afslører sig selv som totalitarisme – selve den ideologi, som USA og dets allierede så stolt og heroisk besejrede under Anden Verdenskrig. Amerikanerne og europæerne er hurtigt ved at vågne op til faren i deres egne lande, som er forbundet med økonomisk opløsning og politistatslig undertrykkelse. USA's og Storbritanniens tyranniske politik i form af de kriminelle og folkemorderiske "endeløse krige" mod nationer, der ikke var og ikke er nogen trussel mod nogen, de politistatsforanstaltninger, der blev indført efter 11. september og i stigende grad i dag under dække af "national sikkerhed", og den totale overtagelse af økonomien, uden for de valgte regerings hænder, af de private banksystemer i City of London og Wall Street, har skabt et monster, som vil gøre alt for at forhindre amerikanere og europæere i at agere på de løsninger, der ligger lige foran dem.

For at forstå denne proces med snigende totalitarisme i USA og Storbritannien kan man se udsendelsen fra Manhattan Project den 16. juli fra LaRouche-Organisationen, hvor Dr. Clifford Kiracofe og UK Column Editor Mike Robinson sammen med Dennis Speed og Mike Billington fra LaRouche-Organisationen, sporer fascismens opståen i det 20. århundrede og den systematiske nedtur i retning af den samme fascisme i USA og Storbritannien siden

2001.

<https://laroucheorganization.com/article/2022/07/16/manhattan-project-july-16-2022>

Denne censurproces er blevet brugt af det finansielle oligarki til at skjule Lyndon LaRouches "Fire Love" for amerikanerne og europæerne – den politik, som, hvis den var blevet gennemført i LaRouches levetid, ville have forhindrede den nuværende eksistentielle krise med atomkrig, pandemi, hungersnød og økonomisk sammenbrud, som hele menneskeheden konfronteres med i dag. En genindførelse af Glass/Steagall-loven, der sætter det fallerede vestlige finanssystem under konkursbehandling, i stedet for at trykke milliarder af dollars for at holde det

flydende, ville have muliggjort en tilbagevenden til USA's grundlæggeres kreditpolitik, hvor den statslige kredit blev rettet mod industri, infrastruktur, atom- og fusionskraft og udforskning af rummet.

Men LaRouches idéer var ikke skjulte for andre stormagter. Sammen med sin kone, Helga Zepp-LaRouche, rejste Lyndon rundt i verden flere gange og præsenterede disse idéer for regeringer, videnskabsfolk, kunstnere og andre i utallige nationer i løbet af de sidste 50 år. Ruslands store videnskabsmænd tog godt imod hans indsigt. Sergei Glazyev, en af Ruslands førende økonomer, som præsenterede LaRouche for den russiske Duma i juni 2001 og studerede hans politik, arbejder nu sammen med kinesiske økonomer og andre om det nye globale finanssystem, der er nødvendigt i lyset af det dollarbaserede systems sammenbrud.

De samme ideer inspirerede Kina til at følge disse hamiltoniske foranstaltninger fra det "amerikanske system", hvilket har bidraget til historiens største økonomiske og sociale transformation fra fattigdom til stigende velstand og videnskabeligt lederskab. Helga Zepp-LaRouche er kendt som "Silk Road Lady" i Kina for sit arbejde siden 1990'erne, hvilket har bidraget til Kinas vækst, mens Kina samtidig er ved at bringe disse udviklingsidéer videre til resten af det Globale Syd gennem Bælte- og Vej-Initiativet, der er inspireret af ideen om Den Nye Silkevej.

Den vestlige verden behøver således ikke at være forpint af pessimisme som følge af det katastrofale sammenbrud af det dollarbaserede imperium i City of London og Wall Street. Der er store nationer rundt om i verden, som vil byde Vesten velkommen til at slutte sig til dem i en globalt set eksplosion af udvikling, i stedet for en eksplosion af atomvåben. LaRouche-Organisationen opfordrer patrioter fra alle nationer til at tilslutte sig Helga Zepp-LaRouches appel til at ophæve sanktionerne mod Rusland øjeblikkeligt! og Schiller Instituttets opfordring til at nedsætte en ad hoc-

komité for et nyt Bretton Woods-system.

Dette er sandsynligvis det farligste øjeblik for menneskeheden i hele historien. Det er netop derfor, at folk overalt er ved at smide deres vrangforestillinger væk og reflektere over deres ansvar over for menneskeheden. Vi må derfor se dette øjeblik som den største mulighed for at etablere et reelt nyt paradigme for menneskeheden, som tager hensyn til de fælles behov hos alle mennesker og nationer. Optimisme er smittende – vær opmærksom på det.

Helga Zepp-LaRouche: Ophæv straks sanktioneerne mod Rusland!

Den 19. juli 2022 (EIRNS) – Kun en tåbe kan ikke se det: Sanktioneerne rettet mod Rusland skader kun Rusland marginalt, men de truer med at ødelægge afgørende industri- og landbrugsområder i Tyskland og hele Europa på permanent basis! Landmænd i adskillige lande rykker derfor på gaden med deres traktorer, støttet af taxi- og lastbilchauffører, fordi de ved, at vi meget snart heller ikke har nok at spise i Europa. Vores opsparing bliver ædt op af inflationen, som også er blevet forværret af sanktioneerne. Sammenbruddet med socialt kaos er nært forestående! Og for udviklingslandene betyder sanktioneerne, at hundredvis af millioner af mennesker sulter!

Men hvorfor alt dette? Den serbiske præsident Vucic har helt ret: Ukraine-konflikten er ikke en lokal eller regional krig; hele Vesten fører allerede en verdenskrig mod Rusland via

Ukraine for at "ruinere Rusland", som fru Baerbock udtaler. Ukraine er blot det middel, hvormed Rusland skal knuses af geopolitiske årsager, som amerikanske kongresmedlemmer for nylig åbenlyst krævede. Dernæst skal Kina, hvis økonomiske fremgang for enhver pris skal begrænses, "afkobles".

Hvem nyder godt af denne vanvittige politik, som kun kan ende i Tredje Verdenskrig?

– For det første: NATO og militærindustrien, som altid har brug for nye krige til at holde den velsmurte profitmaskine i gang.

– For det andet: spekulanterne i City of London, Wall Street og andre finanscentre, hvis spekulationer driver fødevare- og energipriserne skyhøjt op, og som er fuldstændig ligeglade med om millioner af mennesker dør, som betaling for deres kæmpeprofitter.

– For det tredje: de grønne malthusianere, som mener, at færre mennesker betyder et mindre CO2-aftryk, og at det alligevel ville være bedre for "klimaet". Eller folk som Davos-bossen, Klaus Schwab, der mener, at det største problem for klimaet er befolkningens ønske om at overvinde fattigdom!

– Og for det fjerde et politisk etablissement, bestående af en sammensætning af de tre første grupper, som har vist sig fuldstændig ude af stand til at gøre noget som helst rigtigt, hvad enten det drejer sig om at bekæmpe pandemien, opretholde jernbanenettet eller sikre udbuddet af kvalificeret arbejdskraft, som industrien har brug for. I stedet for at reflektere over at det er deres ideologidrevne politik, der er årsagen til, at vi står over for et totalt økonomisk sammenbrud i dag, er de allerede i gang med at konstruere en ny fortælling om, at det hele enten er Putins skyld, eller at højrefløjen eller populistiske kredse nu udnytter krisen, bla-bla-bla.

Men i deres tilsyneladende grænseløse arrogance overser disse

selvretfærdige fortalere for den "regelbaserede orden", at resten af verden ikke er så dumme, og at de er klar over, at det udelukkende handler om at opretholde en kolonial verdensorden, der forsvare milliardærernes og millionærernes privilegier, på bekostning af flertallet af den menneskelige art. Den fungerende premierminister i Sri Lanka, Ranil Wickremesinghe, har fordømt sanktioneerne mod Rusland, og sagt at deres endelige mål er at vælte Den tredje Verden i afgrunden og tvinge den i knæ. Vores industri og landbrug er i fare for at blive uigenkaldeligt ødelagt, mens Rusland, Kina og de fleste af landene i det Globale Syd ikke har andet valg end at slå sig sammen og skabe et nyt finansielt, økonomisk og monetært system, som kan forsvare deres interesser. Dette nye system er ved at opstå, som udtrykkeligt udelukker spekulation og fremmer realøkonomi, vækst og fattigdomsbekæmpelse gennem investeringer i videnskabelige og teknologiske fremskridt.

Kina, og ikke de "regelbaserede demokratier", reagerer på det faktum, at 1,7 milliarder mennesker ifølge FN ikke har tilstrækkeligt at spise. Kina vil sammen med Verdensfødevareprogrammet oprette et globalt humanitært nødlager, hvorfra verdens fødevarereserver og deres distribution, vil blive mobiliseret gennem syv strategisk placerede centre for at bekæmpe og overvinde sultkatastrofen i verden med al kraft.

Der er en indlysende måde, hvorpå den gordiske knude kan løsnes med ét slag; gas og olie på ny kan flyde, gødning og pesticider kan leveres igen, fødevarer kan komme tilbage til de steder, hvor der er et presserende behov for dem!

Sanktioneerne mod Rusland, men også mod alle de andre lande, som de i årevis er blevet indført over for af geopolitiske årsager – Iran, Venezuela, Cuba, Afghanistan, Syrien, Yemen – må omgående bringes til ophør! Sanktioner udgør under de betingelser, hvor der er hungersnød, pandemier og hyperinflation i verden, et folkemord på udviklingslandene og selvmord på vores industri og landbrug!

Sanktioner er ikke en retfærdig gengældelse fra de moralsk overlegne "demokratier" for "autokratiers" forbrydelser; de er en brutal form for krigsførelse, rettet mod de respektive befolkninger i de sanktionerede stater med det formål at gøre deres levevilkår så utålelige, at de rejser sig mod deres respektive ledere og vælter dem. Men ofrene er altid befolkningerne, uanset om de befinder sig i Rusland, Afghanistan, Yemen, Ukraine eller Tyskland!

Derfor er det nødvendigt at:

- Alle sanktioner, der ikke støttes af FN's Sikkerhedsråd, skal straks ophæves!
- Opnå et omfattende samarbejde mellem alle verdens nationer om en ny, retfærdig økonomisk verdensorden!
- Samarbejde, ikke konfrontation!
- Fordoble fødevareproduktionen på verdensplan!

Tektoniske forskydninger, som din nabo måske ikke har bemærket

Den 6. juli (EIRNS)- Mens de fleste af dine naboer enten sov ved skiftet, eller var for opslugt i en mediefremkaldt koma om den påståede "modige ukrainske folkekrig for at forsvare demokratiet og vores livsstil", har City of London og Wall Streets totale økonomiske krigsførelse mod Rusland, været med til at udløse et tektonisk skifte, der nu er i gang i de

globale fysisk-økonomiske pengestrømme. Der er drastiske forskydninger i retning af Asien og Stillehavet, med hensyn til energi, fødevarer og andre vigtige økonomiske aktiviteter, og der er tilsvarende drastiske nedskæringer i gang, især i Europa, men som også påvirker USA og dele af udviklingslandene.

Mønstret i de seneste dage og uger er umiskendeligt. Et Rusland (udsat for sanktioner) er ved at tage national kontrol over alle sine mineral- og energiresourcer, og enorme projekter som Sakhalin-2 naturgas- og olieoperationen, omdirigeres til venlige asiatiske nationer – et fjendtligt Japan vil være den store taber i denne sag. Det Internationale Energi Agentur (IEA) forventer, at den russiske naturgaseksport til Europa vil falde med mere end halvdelen i løbet af de næste to år, og tyskerne forbereder sig allerede på en lang og kold vinter, hvor elpriserne er firedoblet i løbet af de sidste 12 måneder. Rusland er i mellemtiden blevet Indiens største leverandør af gødning og er hastigt ved at blive den førende leverandør af olie til både Indien og Kina.

Slutresultatet i Vesten er en dramatisk, malthusiansk nedjustering af USA's og Europas samlede energigennemstrømnings-tæthed og teknologiplatform – samt konkrete, dødbringende fysiske økonomiske knapheder på talrige områder – som vi kun er begyndt at se virkningerne af i dagligdagen.

Fødevarer, elektricitet, benzin, boliger? Vi må hellere vænne os til at leve uden at have disse ting, for at "forsvare vores livsstil", fortæller man os.

Så længe vi ikke kaster det nuværende, bankerotte, transatlantiske finanssystem over bord, er dette entropiske sammenbrud uundgåeligt. Dette er også det tilsigtede resultat af de London-centrerede finansielle herrer over dette spekulationssystem. Vi befinder os i den aktive slutfase af det malthusianske deindustrialiserings- og affolkningsangreb, som det Britiske Imperium og deres amerikanske allierede,

længe åbent har været fortalere for. Da prins Philip talte om at reducere verdens befolkning til 1 milliard mennesker, var det ikke for sjov. Det samme gjaldt Davos' Klaus Schwab og den britiske centralbankmand Mark Carney, da de udtalte, at selve idéen om fremskridt er den fjende, der skal udryddes fra folks bevidsthed – og man skal ikke engang tænke på at lægge en finger på deres globale spekulationsboble på 2 billiarder dollars.

Men intet af dette er nødvendigt, hvis det politiske alternativ, nemlig en konkursbehandling af dette system, straks iværksættes, som Schiller Instituttets opfordring til et nyt Bretton Woods konkretiserer. Det er et politisk alternativ, som du skal forklare din næste.

Den nært forbundne eksistentielle fare er, at alt dette fører verden til afgrundens rand, med en termonuklear krig mellem USA/NATO og Rusland. "Vi kan være tættere på en situation af den type, der ligner en Cubakrise, end mange tror, det er muligt", advarede den tidligere stabschef for Bundeswehr og formand for NATO's militærkomité, general Harald Kujat, præcist i en vurdering af 12. juni i Preußische Allgemeine Zeitung.

Hvordan kan det være?

Lyndon LaRouche forklarede denne dynamik gentagne gange i årenes løb, men aldrig tydeligere end i sin indtrængende politiske erklæring af 3. november 1981, "How President Reagan Is Being Played by London".
https://larouchepub.com/eiw/public/1981/eirv08n43-19811103/eirv08n43-19811103_043

[how_president_reagan_is_being_pl-lar.pdf](#)

I denne indledte LaRouche med at advare: "Lad det først være helt klart, at en atomudveksling, begrænset til det europæiske område er en umulighed. Ethvert atomangreb på sovjetisk territorium medfører et øjeblikkeligt, totalt atombombardement på USA's hjemland. Sovjets politik er at skride til besættelse

af Vesteuropa efter at have ødelagt selve USA's eksistens.”

Han forklarede efterfølgende, at drivkraften bag en sådan krigsfare er det britiske malthusianiske behov for at ødelægge både USA og det (daværende) Sovjetunionen.

“Storbritannien har til hensigt, at en tilstand af kontrolleret konflikt mellem de to supermagter skal orkestreres på en sådan måde, at den katalyserer en proces af intern opløsning af både USA og ‘Sovjet-imperiet’ ... Det vanskelige punkt for London i øjeblikket er, at selv om det har tilstrækkelig kontrol over det amerikanske bankvæsen, de politiske partier og den føderale regering, til nu at fortsætte med at ødelægge USA indefra, kan Storbritannien ikke fortsætte med at fuldføre ødelæggelsen af USA, før Storbritannien er lige så sikker på sin kapacitet, til samtidig at opløse “Sovjet-imperiet”....

“Det slutresultat, som London arbejder hen imod, er etableringen af en malthusiansk, global og føderalistisk slags verdensorden... Formålet med Storbritanniens ‘magtbalance’-spil er ikke atomkrig mellem supermagterne indbyrdes. Formålet med det britiske spil er en malthusiansk, global og føderalistisk verdensorden inden udgangen af dette århundrede. Det er ikke kun en ond plan, mere ondskabsfuld end noget andet, der faktisk foreslås i Adolf Hitlers “Mein Kampf”. Det er en ond plan, der er ledsaget af en sandsynlig risiko for en termonuklear strategisk fejlbedømmelse.”

Skał USA være en slæbebåd i

kølvandet på den britiske skibsfører?

Den 29. juni (EIRNS) – På et møde i præsident James Monroes regering den 7. november 1823 argumenterede den daværende udenrigsminister John Quincy Adams, kraftigt imod den unge amerikanske republiks foreslåede strategiske alliance med Storbritannien, som var blevet foreslået af den britiske udenrigsminister George Canning. “Det ville være mere ærligt og værdigt”, argumenterede Adams, “at erklære vores principper udtrykkeligt over for Rusland og Frankrig, end at komme ind som en slæbebåd i kølvandet på den britiske skibsfører.”

Mens vi nærmer os 246-årsdagen for uafhængighedserklæringen denne 4. juli, er det stadig den centrale politiske krig, der udkæmpes i USA i dag: mellem dem, der vil følge Storbritannien i forsvaret af deres bankerotte, transatlantiske finanssystem og deres ønske om krig på den ene side, og dem, der lokaliserer USA's identitet og interesser i det amerikanske system med højteknologisk, økonomisk udvikling og tilhørende internationalt samarbejde, som Lyndon LaRouche mest forbilledligt har anbefalet i den moderne tidsalder.

Det førstnævnte politiske udsyn, kom på dramatisk vis til udtryk i forbindelse med den faretruende fiasko, som NATO-topmødet i Madrid, Spanien, den 28.-29. juni udgjorde. NATO brændte på mødet alle resterende officielle broer til Rusland, proklamerede et nyt strategisk koncept om konfrontation med både Rusland og Kina, og annoncerede i øvrigt øgede militære indsættelser i hele Europa for yderligere at omringe Rusland – alt sammen under rammerne af fuld opbakning til Kiev-regimet i Ukraine.

(https://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/2022/6/pdf/290622-strategic-concept.pdf)

Den ” krigsherre “, der definerer denne politik for et

nukleart opgør med Rusland, er Storbritannien, hvis nye chef for generalstaben, general Sir Patrick Sanders, talte på Royal United Services Institute's Land Warfare Conference den 28. juni, for at annoncere en politik om at være "utvetydigt parat til at kæmpe for NATO's territorium", da "hvis vi ikke formår at afskrække [Rusland], er der ingen andre alternativer, i betragtning af omkostningerne ved et potentielt modangreb og den dertil knyttede nukleare trussel".

"Slæbebåden" i den eskalerende konflikt blev spillet af USA's nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan, der samme dag fortalte journalisterne, at NATO's nye strategiske koncept "vil beskrive den trussel, som Rusland udgør, i klare vendinger", og at Kina også udgør en "mangesidet udfordring". Derfor, sagde han, "vil USA og NATO forstærke deres styrkeposition på den østlige flanke" – dvs. øge tilstedeværelsen af tropper og udstyr i den østlige del af Europa betydeligt, i en kampstilling mod Rusland.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov drog den eneste mulige konklusion. Ruslands argumenter gennem år og endda årtier, om behovet for at respektere "princippet om sikkerhedens udelelighed" – dvs. at alle nationers sikkerhedsinteresser skal respekteres og opfyldes – har været "forgæves". Da Ruslands bekymringer "fuldt ud ignoreres på arrogant vis", vil Rusland drage de nødvendige konklusioner.

Men det er ikke slutningen på historien – langt fra.

I Europa står nationer som Tyskland over for 15-25 % nedbrud af deres fysiske økonomier i år, da det antirussiske sanktionsregime – som er påkrævet af de desperate bestræbelser på at holde det bankerotte transatlantiske finanssystem i live – fører til drastiske nedskæringer på energi, fødevarer og andre vigtige nødvendigheder. Politisk set er krisen ved at nå kogepunktet i befolkningen. I syd vender mange nationer sig mod de muligheder, der åbner sig med Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og med den bebudede udvidelse af BRIKS-gruppen. Og

i USA finder en oprørske befolkning politiske svar på deres fortvivlede forvirring, i aktiviteter som dem, der udføres af LaRouche-partiets kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Sare, og i Schiller Instituttets netop udsendte "Call for an Ad-Hoc Committee for a New Bretton Woods System", hvis forfatter og første underskriver er Helga Zepp-LaRouche.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system

Frem for alt er der en voksende anerkendelse – både i USA og i udlandet – af den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouches unikke budskab. Som det blev udtrykt meget velformuleret i et Telegram-indlæg den 27. juni af Sergey Glazyev, medlem af det russiske Videnskaberne Akademi og minister med ansvar for integration og makroøkonomi i den Eurasiske Økonomiske Kommission:

“For et kvart århundrede siden beviste vor tids dybeste tanker, L. LaRouche, det uundgåelige i det vestlige finanssystems kollaps, der er bygget på finansielle pyramider og bobler, den generelle afskrivning af gæld og nulstilling af derivater. Han opfordrede til, at der skabes et nyt finanssystem, som skal tjene behovene for en udvidet reproduktion af realøkonomien.”

Skal USA så være en slæbebåd i kølvandet på den britiske krigsherre? Ikke hvis Lyndon LaRouche har noget at sige om det.

Indkaldelse til et ad hoc-

udvalg for et nyt Bretton Woods-system (Et nyt international kreditsystem)

Den 24. juni 2022 (EIRNS) – Det neoliberale system er håbløst bankerot. Men vestlige regeringer har, i stedet for at drage konsekvenserne af denne kendsgerning og grundlæggende reorganisere systemet, optrappet konfrontationen med deres påståede systemiske konkurrenter, Rusland og Kina. Dette har som følge af NATO's femdobbelte udvidelse mod øst, ført til en omvendt Cuba-krise og til en krig midt i Europa, som potentielt kan eskalere til en nuklear tredje verdenskrig.

Mange mennesker er med rette bange for en ny verdenskrig. Men det er årsagerne til faren, som vi skal gøre op med! Er vi ikke vidne til, at intet længere fungerer? Bryder forsyningskæderne ikke sammen overalt? Er fødevare- og energipriserne ikke ved at eksplodere? Den tyske regering vil nu rationere gas, mens folk i Polen og Litauen igen fyrer op med brænde.

Nej, dette har næsten intet at gøre med Kinas "Nul-Covid"-politik, og har kun indirekte noget med krigen i Ukraine at gøre. Men det har meget at gøre med den neoliberale model i alle dens aspekter. Den neoliberale idé om at outsource en nations industriproduktion til lavtlønslande var forkert, da det ødelægger produktive arbejdspladser i industrilandene og udnytter arbejdskraften i udviklingslandene. Lige så forkert er ideen om et "samfund med fokus på aktionærernes interesser", hvor kortsigtet profit på aktiemarkedet er det eneste mål, og hvor langsigtede stigninger i den fysiske økonomiske produktivitet er meningsløse. Og lige så forkert er ideen om, at "penge tjener penge", som om penge havde en værdi

i sig selv, eller just-in-time-ideen, hvor der ikke længere er behov for lagre, da lastbiler kan levere halvfabrikater i sidste øjeblik. Men frem for alt er det fuldstændigt forkert at tro, at penge er ensbetydende med social rigdom. Dette eventyr har kun ført til en eksplosiv stigning i antallet af milliardærer og millionærer, mens antallet af fattige ligeledes vokser, og middelklassen forsvinder.

Det overvældende sammenbrud af infrastrukturen i USA og Europa – det være sig usikre broer, godstog, der venter i dagevis på sidespor, den absurde tid der kræves til reparationer, manglen på kvalificeret arbejdskraft eller produkternes manglende tilstedeværelse på butikshylderne – er et positivt bevis på den neoliberale models fiasko. Den galoperende inflation er især ikke et resultat af “krigen i Ukraine”, men af centralbankernes umådeholdne pengetrykning siden 2008, i et forsøg på at dække over den systemiske krise.

Med det transatlantiske finanssystem i dag, står vi ansigt til ansigt med det som vi stod over for i Weimar-Tyskland i 1923, nemlig hyperinflation, som risikerer at opsluge hele befolkningens opsparing. Centralbankernes forsøg på at bekæmpe denne inflation med renteforhøjelser, kan udløse en kædereaktion, som vil medføre et kollaps af gældsatte virksomheder og udviklingslande. Den aggressive afkobling fra Rusland, og forsøget på at gå imod Kina er i gang og vil sænke alle nationer.

Virksomheden på udviklingslandene er morderisk. Allerede nu er 1,7 milliarder mennesker ifølge FN truet af en sultkatastrofe, hvilket er blevet forværret af de selvdestruktive sanktioner mod Rusland og andre lande. Den neoliberale model har ikke gjort noget for at bekæmpe fattigdommen i det globale syd, hvor 2 milliarder mennesker mangler adgang til rent vand, og hvor størstedelen af udviklingslandene ikke har noget effektivt sundhedssystem, hvilket gør dem forsvarsløse over for Covid-pandemien og andre sygdomme. De sociale systemer i mange lande er allerede ved at bryde sammen. Hvis inflationen

kommer ud af kontrol, eller hvis der sker et pludseligt sammenbrud, kan store dele af verden blive kastet ud i totalt socialt kaos. Desuden er det uacceptabelt at bruge klima- og miljøhensyn til at retfærdiggøre afindustrialisering og radikal affolkning, som Malthus gjorde det i sin tid.

Selv om regeringerne i den vestlige verden ikke vil indrømme det, er det neolibérale system i dag lige så bankerot som de kommunistiske lande i perioden 1989-1991. I stedet for at erkende denne kendsgerning, fortsætter de med at træffe beslutninger, hvis konsekvenser de ikke har gennemtænkt, hvilket truer med samfundets sammenbrud. I stedet for at rationere benzin og lade priserne på basale fornødenheder stige ukontrollabelt, burde de ophæve sanktionerne – en brutal form for krigsførelse mod befolkningerne i de lande, der er omfattet af sanktionerne – og forlade sig på diplomatiet til at løse konflikter.

Som underskrivere opfordrer vi derfor til øjeblikkelig indkaldelse til en international nødkonference med følgende mandater:

1.: En reorganisering af det bankerotte internationale finanssystem og en erstatning af dette med et nyt Bretton Woods-system. Det erklærede mål for dette nye kreditsystem skal være at overvinde fattigdom og underudvikling i hele verden, men først og fremmest at hæve levestandarden i udviklingslandene, så det bliver muligt for alle mennesker på denne planet at udvikle deres potentielle evner fuldt ud.

For det andet: En konkursbehandling af kommercielle banker, der bringer dem under kreditorbeskyttelse, så de kan forsyne realøkonomien med kredit. Investeringsbanker og andre finansielle enheder skal klare sig uden skatteydernes penge, og selv bringe orden i deres regnskaber og erklære sig konkurs, hvis det er nødvendigt.

For det tredje: Forbud mod handel med derivater i henhold til

aftaler mellem regeringer. Al spekulation i energi og fødevarer skal være strengt forbudt.

For det fjerde: Den øjeblikkelige gennemførelse af et system med faste valutakurser, som regeringer kan justere med jævne mellemrum inden for visse grænser.

For det femte: En grundlæggende reorganisering af landenes og virksomhedernes gæld og, når det er nødvendigt for deres fortsatte produktive eksistens, eftergivelse af gælden.

For det sjette: Oprettelse i hvert land af en nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, således at kreditskabelsen kommer under de suveræne regeringers kontrol. Dermed kan der opnås produktiv, fuld beskæftigelse gennem investeringer i grundlæggende infrastruktur og innovation.

For det syvende: Forhandlinger mellem nationalbankerne om langsigtede aftaler om langfristede, lavtforrentede kreditter, der gør det muligt at investere i et internationalt program for infrastruktur og projekter for Verdenslandbroen, som dem der er skitseret i rapporten "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", og som Kina er i gang med at gennemføre i Bælte- og Vej-Initiativet.

For det ottende: Udvidelsen af Verdenslandbroen, som skaber fælles økonomiske fordele for alle lande, hvilket igen bliver grundlaget for en ny international sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til sikkerhedsinteresser for alle nationer på denne jord. Det nye navn for Fred er Udvikling.

Vi, underskriverne af denne opfordring, er af den overbevisning, at systemet med "globalisering", med dets brutale rovkapitalisme har fejlet – økonomisk, finansielt og moralsk. Vi må gøre mennesket til den vigtigste prioritet i økonomien, som ikke er en selvbetjeningsbutik for milliardærer og millionærer, men som skal tjene det fælles bedste. Den nye økonomiske orden skal garantere de uomstøttelige rettigheder, for alle mennesker på jorden.

Første Underskriver,

Helga Zepp-LaRouche [hzl]

Gå ikke i panik, tænk!

Den 16. juni (EIRNS) – Tæksomme mennesker fra hele verden vil i denne weekend forsamles, for i samarbejde med Schiller Instituttet at drøfte online hvordan det økonomiske sammenbrud og marchen mod atomkrig, der er forårsaget af en hensynsløs oligarkisk elite (og dens følgesvende), som er blevet vanvittige, mest effektivt og hurtigt kan bringes til ophør. Vær med!

Konferencen – med titlen: “There Can Be No Peace Without the Bankruptcy Reorganization of the Dying Trans-Atlantic Financial System” – kommer i sidste øjeblik. Det transatlantiske finanssystem er ved at sprænges indad i kaos i kølvandet på den amerikanske centralbanks renteforhøjelse på 0,75 % – med løfter om mere i vente. Centralbankfolkene er afsløret som svindlere, der ikke længere har kontrol over noget som helst. Kaosset vil hurtigt blive værre end 2007-2008, indtil vi sætter systemet under “konkursbehandling”, som den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche beskrev nærmere for årtier siden.

Lad bankfolkene gå i panik, ikke os. Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche åbner konferencen lørdag morgen med en tale med titlen: “Lad os vinde Mission Impossible eller finde en anden planet!” Lad ikke din nabo eller din familie overbevise dig om, at “der er intet vi kan gøre”. Schiller Instituttet er kendt som “folkene med løsningerne”, og vi tager styringen nu. Det døde gamle system skal erstattes af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der

bygger på den samme filosofiske hjørnesteen i statskunst, som gav anledning til den Westfalske Fred i 1648. Disse principper virkede før, og de vil virke igen, fordi de er baseret på viden om, at mænd og kvinder er anderledes end dyr, at de er i stand til kreativ fornuft og til at mobilisere viljen til at ændre samfundet i en mere menneskelig retning.

Ud over det vanvid, der hersker i USA og Europa, er størstedelen af menneskeheden i stigende grad fast besluttet på at gøre op med fattigdommen, gøre en ende på sulten, bygge vidtstrakte jernbanelinjer med højhastighedstog, endog udvikle fusionskraft, kolonisere Månen og derefter tage til Mars. Dette er nogle af de temaer, der drøftes på det internationale økonomiske forum i Sankt Petersborg i Rusland i denne uge; det amerikanske udenrigsministeriums forsøg på at organisere en verdensomspændende boykot af forummet mislykkedes. Kinas Global Times, der konstaterer, at den nuværende herskende amerikanske elite har til hensigt at "afkoble" de vestlige økonomier fra Kina, stillede endnu en gang spørgsmålet i dag: Ville det ikke være langt nemmere og mindre omkostningsfuldt for USA at opgive sin stræben efter overherredømme og i stedet samarbejde med Kina, snarere end at insistere på at lede efter nye, akutte mineralleverandører, fordi man nægter at samarbejde med Kina?

De ofte ignorerede sydamerikanske nationer Paraguay og Bolivia viste i denne uge, hvordan det westfalske princip om fred gennem fælles udvikling kan fungere. De to nationers præsidenter, Luis Arce og Mario Abdo Benitez, mødtes for at fejre årsdagen for afslutningen af Chaco-krigen i 1932-1935, en ond, meningsløs brodermorderisk konflikt, hvor mere end 100.000 paraguayanere og bolivianere døde i en krig, der var orkestreret af engelsk-hollandske finansinteresser, som søgte at få kontrol over begge landes olieressourcer. De to parter hyldede begge nationers krigsofre ved at drøfte samarbejde om gensidig og regional udvikling, herunder opførelse af transkontinentale jernbaner, der for længst burde have været

anlagt, og som forbinder sydamerikanske indre landsdele med Atlanterhavet og Stillehavet i samarbejde med deres naboer.

Der er et liv efter "The City" of London og Wall Streets død – og det vil være et langt bedre liv, end det vi udsættes for nu. Slut dig til os, og tag andre med for at komme i gang i denne weekend med at få arbejdet gjort.

Deltag i Mission Impossible! USA, Rusland og Kina kan opnå fred gennem udvikling

Den 11. juni (EIRNS) – Det blev i dag bemærket af Dennis Speed, en leder i LaRouche-organisationen, at alt, hvad der er muligt at opnå inden for det nuværende politisk-økonomisk-kulturelle paradigme, bestemt ikke er værd at opnå, da civilisationen er dømt til undergang, hvis dette paradigme ikke bliver erstattet af et paradigme, der er baseret på værdighed for alle mænd og kvinder på jorden, med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for samtlige nationer. Dette problem forværres af den gennemgående følelse af pessimisme i verden som følge af, at USA's ledelse er så korrump og inkompetent, at det vil være umuligt at gøre en ende på det vanvittige amerikansk/britiske fremstød for krig mod Rusland og Kina, og i stedet at samarbejde med dem om global udvikling. Helga Zepp-LaRouche indskød: "Så må vi opfordre alle til at deltage i Mission Impossible – samle en fornuftig bevægelse i USA!"

Der er ikke en eneste sjæl i verden, som ikke er klar over, at

vores menneskelige civilisation er i alvorlig fare. Ledende politiske og sociale ledere i USA og Europa diskuterer nu afslappet, om der vil blive brugt atomvåben eller ej i det, de hævder som deres højeste prioritet: at besejre Rusland og ødelægge dets økonomi, med Kina som den næste på listen. Den hyperinflationære opløsning af det globale dollarbaserede finanssystem er nu erkendt som værende ude af kontrol – selv JPMorgan Chases administrerende direktør, Jamie Dimon, advarer om, at en “orkan” er ved at ramme det vestlige finanssystem, noget Lyndon LaRouche forudsagde som uundgåeligt i 1971, da Nixon afsluttede Bretton Woods-systemet med faste valutakurser og fjernede dollaren fra guldreserven. Alle mennesker er berørt af denne hyperinflation, som hurtigt forvandler lønninger og opsparing til toiletpapir. Bevidsthedsødelæggende stoffer er nu blevet legaliseret i Holland, USA, Thailand, Canada og andre steder, hvilket sender et budskab til vores børn, som allerede frygter, at de ikke har nogen fremtid, om, at de lige så godt kan blive skæve og droppe ud, hvilket også på den måde frembringer forstyrrede unge mordere.

Men der er tegn på liv i den vestlige verden på trods af det døende transatlantiske finanssystem. EIR-interviewet med oberst Richard Black (pensioneret), der advarer om, at USA's politiske og militære ledelse er blevet vanvittig og fører verden mod et atomart ragnarok, er gået viralt internationalt med over 750.000 visninger og tusindvis af kommentarer. Oberst Black deltog også i Schiller Instituttets konference den 26. maj sammen med Helga Zepp-LaRouche og den tidligere CIA-embedsmand Ray McGovern, hvor han indkasserede et angreb fra det NATO-skabte “Center for Countering Disinformation” i Ukraine som “russisk propaganda”. Dette angreb viser, at LaRouche-bevægelsen er ved at bryde igennem den angloamerikanske “informationskrigsførelse”, der har til formål at fastholde befolkningen uvidende og passive.

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/04/26/video-col-richard-black-u-s-leading-world-to-nuclear-war/>

I sidste uge opnåede LaRouches uafhængige kandidat, Diane Sare, støttet af hundredvis af frivillige, det "umulige" ved at indsamle langt over 45.000 underskrifter fra registrerede vælgere i staten New York for at få en plads på stemmesedlen mod Senatets flertalsleder, Chuck Schumer, "senatoren fra Wall Street", der blandt sine andre forbrydelser står i spidsen for bestræbelserne på at starte Tredje Verdenskrig og legalisere narkotika. Den lovgivende forsamling i staten New York havde tredoblet det i forvejen byrdefulde krav om 15.000 underskrifter, i tillid til at det ville forhindre enhver uafhængig kandidat i at komme på stemmesedlen for at udfordre de udpegede kandidater fra det nu smuldrende "topartisystem", som indtil nu har kontrolleret de amerikanske valg. Det umulige er faktisk blevet realiseret.

Det lykkedes Sares kampagne at få adgang til afstemningen, fordi hun byggede på arven fra Lyndon H. LaRouche, ikke kun hans livslange afsløring af den britiske imperialistiske ødelæggelse af verdensøkonomien gennem City of London og Wall Street, men også, og vigtigst af alt, hans løsninger, baseret på en tilgang fra den "Westfalske Fred": at bringe suveræne nationer sammen for at sætte det kollapsende vestlige finanssystem i stand gennem Glass/Steagall-konkursreorganisering; at etablere hamiltonisk kreditpolitik internationalt for at finansiere udvikling og videnskabelig forskning i fusionsenergi, rumforskning og andre skelsættende fremskridt for menneskelige viden.

I dette "LaRouche-år", hvor vi fejrer 100-årsdagen for hans fødsel, er det altafgørende for LaRouches arv hans kreative geniale åndsevner, i erkendelse af det påtrængende behov for at genoprette forpligtelsen til klassisk kultur og klassisk videnskab, at skabe de "vægtige" ideer, der er opstået i de store renæssanceperioder i kulturer rundt om i verden, at skabe et miljø, hvor alle børn får redskaberne til at udvikle deres egne genialiteter, til at blive det, som Platon kaldte en gylden sjæl, og det, som Friedrich Schiller kaldte en

“patriot af sin nation og en verdensborger”.

Det er måske et mirakel, at et geni som Lyndon LaRouche er opstået fra den døende kultur i USA, men det viser, at det store løfte om det amerikanske eksperiment ikke er blevet udslettet, og at vi som en forenet menneskeslægt faktisk kan opnå det “umulige”.

**Se alle fire paneler her:
Schiller Instituttets
internationale konference den
18.-19. juni 2022 kl. 15
eller senere:
Der kan ikke være fred uden
en konkursbehandling
af det døende transatlantiske
finanssystem.**

Ovenover: PANEL 1, En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?(lørdag den 18. juni, kl. 15 dansk tid)

Panel 2: ØKONOMI: Løbsk inflation eller Glass-Steagall bankopdeling? (lørdag den 18. juni, kl. 19):

PANEL 3, Videnskabelige principper for varigt økonomisk fremskridt (søndag den 19. juni, kl. 15)

PANEL 4, Klassisk kultur og en dialog mellem civilisationer (søndag den 19. juni, kl. 19)

Dato: Lørdag-søndag den 18.-19. juni 2022 eller senere

Tid: kl. 15.00 dansk tid. Kan også ses senere.

Online via YouTube

Gratis adgang

Seminaret vil blive afholdt på engelsk.

Program. De seneste tilføjelse er på engelsk.

PANEL 1, En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?(lørdag den 18. juni, kl. 15 dansk tid)

- Helga Zepp-LaRouche (Tyskland); grundlægger af Schiller Instituttet: Hovedtaler. "Let's Win Mission Impossible

or Find Another Planet!”

- Andrej Kortunov (Rusland); generaldirektør for Rådet for internationale Forhold i Rusland, Russian International Affairs Council (RIAC): “Rusland og alle nationers uadskillelige sikkerhed”.
- Oberst Richard Black (pensioneret) (USA); tidligere chef for den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia: “USA fører verden til atomkrig”.
- Dr. Wolfgang Bittner (Tyskland); forfatter af over 80 bøger; doktor i jura. “The West-East Conflict – An Orchestration”
- Sam Pitroda (USA/Indien); iværksætter og politisk rådgiver: “Indien og den fremvoksende nye verdensarkitektur”.
- Jay Naidoo (Sydafrika); minister under præsident Nelson Mandela, Sydafrika: “Afrika, fremtidens kontinent”.
- Dr. Clifford Kiracofe (USA); tidligere højtstående stabsmedlem af Senatets udvalg for udenrigsanliggender: “FDR og den amerikanske politik over for Rusland og Kina”.

Spørgsmål og svar

PANEL 2, ØKONOMI: Løbsk inflation eller Glass-Steagall bankopdeling? (lørdag den 18. juni, kl. 19)

- Diane Sare (USA); uafhængig LaRouche-senatskandidat fra New York: “Vestens sammenbrud og det presserende behov for at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet”.
- Daisuke Kotegawa (Japan); tidligere embedsmand i det japanske finansministerium og tidligere administrerende direktør i Den Internationale Valutafond i Japan: “Lad ikke denne verden blive ødelagt af beskidte spillere, der kalder sig bankfolk fra Wall St. og City of London”.
- Dr. Uwe Behrens (Germany); Logistics Manager and Author, Berlin: “The Non-Rival Doctrine”

- Nino Galloni (Italien); økonom; tidligere generaldirektør for det italienske arbejdsministerium: "Gør Afrika selvforsynende igen".
- Geoff Young (USA); demokratisk kandidat til Kentuckys Kongres i det 6. distrikt: "Hvorfor USA skal tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet".
- Amb. Leonidas Chrysanthopoulos (Greece); former Ambassador to Poland, Canada and Armenia, former Secretary General of the Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC): "The Crisis in the Eastern Mediterranean and the Belt and Road Initiative"

Food Producers Roundtable (U.S.): Robert Baker (Virginia; Agriculture Liaison, Schiller Institute); Mike Callicrate (Colorado/Kansas; Ranch Foods Direct); Jon Baker (Iowa, cattleman, rural community banker); Wilbur, Ken and Kyle Kehrli (Iowa; livestock, crops producers); Frank Endres (California), wheat, cattle; James Moore (Alaska); salmon troller leader; James Benham (Indiana); President of the Indiana Farmers Union; Board of National Farmers Union: "Science and Culture to End Famine—Principles of Agriculture Productivity"

Spørgsmål og svar

PANEL 3, Videnskabelige principper for varigt økonomisk fremskridt (søndag den 19. juni, kl. 15)

- Jason Ross (USA); sekretær og kasserer, LaRouche-organisationen; tidligere videnskabelig rådgiver for den afdøde Lyndon LaRouche: "Vernadskistisk tid – tid for menneskeheden."
- Francesco ("Franco") Battaglia (Italien); professor i fysisk kemi ved universitetet i Modena, Italien: "Klima/energi- overgang-svindelen".

- Dr. Ed Calabrese (U.S.); Professor of Environmental Health Sciences, University of Mass. Amherst; Co-Editor, *Hormesis: A Revolution in Biology, Toxicology and Medicine*: “Lies About Radiation Exposed; Start a Nuclear Renaissance, Now!”

Prof. Sergei Pulinets (Russia); Principal Scientific Researcher of the Space Research Institute, Russian Academy of Sciences, Moscow: “International! Collaboration Required: Earthquakes Can Be Predicted; Rainfall Created – Lives Can Be Saved”

William C. Jones (U.S.); former *EIR* White House correspondent: “V. I. Vernadsky, Scientific Thought as a Geological Force”

Spørgsmål og svar

PANEL 4, Klassisk kultur og en dialog mellem civilisationer (søndag den 19. juni, kl. 19)

- Jacques Cheminade (Frankrig); formand, Solidarité & Progrès: Hovedtaler. “A Culture of Curiosity and Perseverance to Explore the Impossible”
- Felipe Maruf Quintas (Brasilien); professor i statskundskab, Fluminense Federal University, Rio de Janeiro; klummeskribent for “Monitor Mercantil”: “Brasiliens rolle i verdens fysiske økonomi”.
- Zaher Wahab (Afghanistan); tidligere rådgiver, Afghanistans minister for videregående uddannelser: “Dialogue, Not Clash, of Civilizations”
- Dr. George Koo (U.S.); retired business consultant specializing in U.S.-China Trade; Chairman, Burlingame Foundation: “U.S.-China Cultural Relations Are Critical to Prevent War”

Mike Robinson (U.K.), Editor, *The UK Column*: “The Dehumanizing Meta-Sphere”

Spørgsmål og svar

I 2022, 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødsel, er det på høje tid omsider at anerkende nøjagtigheden af den advarsel, han gennem årtier fremsatte: At fortsættelsen af den finansielle spekulation og plyndringspolitik fra City of London og Wall Streets frihandels- og flydende valutakurssystem, som blev etableret efter august 1971, ville uundgåeligt føre til krig – og meget sandsynligt til en atomkrig – kombineret med et drastisk sammenbrud af verdens fysiske økonomi og deraf følgende affolkning; millioner og endog milliarder af menneskers død på grund af hungersnød og pandemier.

Men det er også på tide at ty til de politiske løsninger, som foreskrevet af Lyndon LaRouche, med henblik på en vellykket konkursbehandling, en reorganisering af dette døende system, og erstatte det med en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på den samme filosofiske hjørnesteen i statskunst, som gav anledning til Den Westfalske Fred i 1648.

Med hensyn til faren for atomkrig, har talsmændene for det fallerede transatlantiske system været utvetydige i deres hensigt om at drive Rusland helt ud til kanten, i håbet om at få Rusland til at give op og underkaste sig det unipolære imperium. Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI), det britiske imperiums centrale tænketank for politisk planlægning siden dets grundlæggelse i 1831, erklærede åbent, at briterne var i færd med at »koge den russiske frø« og havde til hensigt at fremprovokere en missilkrise på Krim, for at tvinge Rusland til kapitulation.

Med hensyn til et fysisk økonomisk sammenbrud har den amerikanske centralbank, Federal Reserve, ført an i et verdensomspændende vanvid af kvantitative lempelser, som har udløst galoperende hyperinflation, der nu spreder sig fra de

1,9 billioner dollars i ubetalelige derivater og andre finansielle aktiver, til producent- og dagligvaresektoren.

Som en følge heraf er der en drastisk og voksende mangel på fødevarer, energi og andre fornødenheder, som er afgørende for menneskers overlevelse. Op til 2 milliarder ud af de næsten 8 milliarder mennesker på denne planet risikerer i år at blive udsat for fødevareusikkerhed, hvilket, hvis det ikke omgående ændres, medfører sult og derefter hungersnød for op til en fjerdedel af hele menneskeheden. Mens sanktionerne mod Rusland og virkningerne af krigen i Ukraine har forværret krisen, især med hensyn til fødevarer- og energiforsyning, ignorerer den opfattelse, at den økonomiske sammenbrudskrise er forårsaget af krigen, simpelthen virkeligheden. En afslutning af krigen vil ikke afhjælpe det systemiske sammenbrud af hele det vestlige finanssystem.

Der er næppe tvivl om, at der er et verdensomspændende oprør under opsejling mod disse økonomiske forhold og den dermed forbundne krigsfare. De fleste nationer i Afrika, Latinamerika og Asien har nægtet at gå med i den selvmorderiske sanktionspolitik mod Rusland, og selv EU er ved at blive splittet, ude af stand til at nå til enighed om et fælles synspunkt i denne sag.

En anden stærk indikation af de voksende dybe bekymringer over de farer, som menneskeheden står over for, er reaktionen på Schiller Instituttets interview den 26. april 2022 med oberst Richard Black, der advarer om nuværende krigsfare, og som den 31. maj var blevet set over 630.000 gange.

En løsning af Ukraine-krisen er nødvendig, men ikke nok til at skabe den fornødne globale nye renæssance. Som Helga Zepp-LaRouche udtalte i diskussionen ved et arrangement i Schiller Instituttet den 26. maj:

»Selv hvis man får en forhandlingsløsning for Ukraine, hvilket jeg mener er absolut nødvendigt, vil vi ikke være ude af

problemerne. Vi er stadig i en hyperinflationær kuldsejling af det finansielle system, som er det virkelige drivkraft bag krigsfaren, for det er det, der motiverer disse mennesker.

I stedet for at reformere og anerkende, at det neoliberale system er færdigt, foretrækker de at gå i krig.«

»Så længe man ikke tager fat på den underliggende årsag, som er finanssystemets kollaps, så vil en løsning ikke være mulig. Hvad jeg tidligere har udtalt med hensyn til den internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, er den eneste vej. Det rejser naturligvis det store spørgsmål: Er der noget håb om at få USA til at ændre kurs?« Kom med til den internationale konference hos Schiller Instituttet den 18.-19. juni for at sikre, at det spørgsmål finder en positiv besvarelse, og at der opbygges en voksende international bevægelse for Lyndon LaRouches politiske løsninger på den globale krise.

Conference Agenda—Updated

Panel 1: A Decoupling of the Two Systems or a New Paradigm for Humanity? (Saturday, kl. 15 dansk tid)

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

1) **Helga Zepp-LaRouche** (Germany); Founder, Schiller Institute: Keynote Address: "Let's Win Mission Impossible or Find Another Planet!" (30 min.)

2) **Andrey Kortunov** (Russia); Director General of the Russian International Affairs Council (RIAC): "Russia and the Indivisible Security of All Nations"

3) **Col. Richard Black (ret.)** (U.S.); former head of the U.S.

Army's Criminal Law Division at the Pentagon; former Virginia State Senator: "The U.S. Is Leading the World to Nuclear War"

4) **Dr. Wolfgang Bittner** (Germany); Author of over 80 books; Doctor in Law: "The West-East Conflict – An Orchestration"

5) **Sam Pitroda** (U.S./India); Innovator, Entrepreneur and Policy-Maker: "India and The Emerging New World Architecture"

6) **Jay Naidoo** (South Africa); Cabinet Minister under President Nelson Mandela, South Africa: "Africa, the Continent of the Future"

7) **Dr. Clifford Kiracofe** (U.S.); Former Senior Staff Member, U.S. Senate Committee on Foreign Relations; President, Washington Institute for Peace and Development: "Diplomacy and Cooperation in a Time of Crisis"

Question and Answer Session

Panel 2: Runaway Inflation or Glass-Steagall?

(Saturday, kl. 19 dansk tid)

Moderator: Harley Schlanger, The Schiller Institute

1) **Diane Sare** (U.S.); LaRouche independent candidate for U.S. Senator from New York: "The Collapse of the West and the Urgent Need to Join the Belt and Road Initiative"

2) **Daisuke Kotegawa** (Japan); Former Japanese Finance Ministry official, and Executive Director for Japan at the International Monetary Fund: "Don't Let This World Be Destroyed by Filthy Gamblers Who Call Themselves Wall St. and City of London Bankers"

3) **Dr. Uwe Behrens** (Germany); Logistics Manager and Author, Berlin: "The Non-Rival Doctrine"

4) **Nino Galloni** (Italy); Economist, Former Director General of the Italian Labor Ministry: “Make Africa Self-Sufficient Again

5) **Geoff Young** (U.S.); Democratic Party nominee for U.S. Congress from Kentucky, CD 6: “What Must Change in Washington Before the U.S. Can Join the Belt and Road Initiative”

6) **Amb. Leonidas Chrysanthopoulos** (Greece); former Ambassador to Poland, Canada and Armenia, former Secretary General of the Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC): “The Crisis in the Eastern Mediterranean and the Belt and Road Initiative”

7) **Food Producers Roundtable** (U.S.): **Robert Baker** (Virginia; Agriculture Liaison, Schiller Institute); **Mike Callicrate** (Colorado/Kansas; Ranch Foods Direct); **Jon Baker** (Iowa, cattleman, rural community banker); **Wilbur, Ken and Kyle Kehrli** (Iowa; livestock, crops producers); **Frank Endres** (California), wheat, cattle; **James Moore** (Alaska); salmon troller leader; **James Benham** (Indiana); President of the Indiana Farmers Union; Board of National Farmers Union: “Science and Culture to End Famine—Principles of Agriculture Productivity”

Question and Answer Session

Panel 3: Principles of Science for Durable Economic Progress (Sunday, kl. 15 dansk tid)

Moderator: Stephan Ossenkopp

1) **Jason Ross** (U.S.); Secretary-Treasurer, The LaRouche Organization; Science Adviser to Lyndon LaRouche: “Vernadskian Time – Time for Humanity”

2) **Francesco Battaglia** (Italy); Professor of Physical Chemistry at the University of Modena, Italy: “The Fraud of

Climate/Energy Transition”

3) **Dr. Ed Calabrese** (U.S.); Professor of Environmental Health Sciences, University of Mass. Amherst; Co-Editor, *Hormesis: A Revolution in Biology, Toxicology and Medicine*: “Real Science Disproves the Linear Non-Threshold (LNT) Radiation Myth”

4) **Prof. Sergei Pulinets** (Russia); Principal Scientific Researcher of the Space Research Institute, Russian Academy of Sciences, Moscow: “A Vernadskian Approach to Earthquake Forecasting”

5) **William C. Jones** (U.S.); former *EIR* White House correspondent: “V. I. Vernadsky, Scientific Thought as a Geological Force”

Question and Answer Session

Panel 4: Classical Culture and the Dialogue of Civilizations (Sunday, kl. 19 dansk tid)

1) **Jacques Cheminade** (France); President Solidarité & Progrès: Keynote Address: “A Culture of Curiosity and Perseverance to Explore the Impossible”

2) **Felipe Maruf Quintas** (Brazil); Professor of Political Science, Fluminense Federal University, Rio de Janeiro; columnist for “*Monitor Mercantil*”: “The Role of Brazil in the Dialogue of Civilizations and in the World’s Physical Economy”

3) **Dr. Zaher Wahab** (Afghanistan); Dr. Zaher Wahab, Emeritus Professor of Education, Former advisor to Afghan Ministry of Higher Education, Taught at American University of Afghanistan (AUAF), 2013-2020: “Dialogue, Not Clash, of Civilizations”

4) **Dr. George Koo** (U.S.); retired business consultant specializing in U.S.-China Trade; Chairman, Burlingame

Foundation: "U.S.-China Cultural Relations Are Critical to Prevent War"

5) **Mike Robinson** (U.K.), Editor, *The UK Column*: "The Dehumanizing Meta-Sphere"

Question and Answer Session

Schiller Instituttets Dialog mellem eksperter den 26. maj: Politikernes vanvid udgør en trussel om atomkrig

Den 26. maj 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets online konference i dag med titlen "U.S. and European Military and Security Experts Warning: The Insanity of Politicians Threatens Nuclear War", indeholdt præsentationer og udvekslinger mellem fire militær- og strategispecialister fra Frankrig, Italien og USA og med Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche og ordstyrer Dennis Speed. Få timer efter begivenheden var der næsten 2.000 visninger på YouTube.

(https://youtu.be/8Dt9D_D_U4U)

Dagens dialog fulgte efter en drøftelse i går, som Schiller Instituttet i Sverige og Danmark var værter for, og som blev gennemført online, med centrum i København, og hvor deltagerne omfattede fem talere med hjemsted i denne nordlige region samt også fru LaRouche. Arrangementet den 25. maj havde titlen: "Vi

har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke; hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO”.

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/05/24/87866/>

Disse to arrangementer er en del af Schiller Instituttets igangværende aktivitetsforløb, der opfordrer kræfter og enkeltpersoner overalt til at mobilisere imod krigens vanvid og for en ny ramme for fred gennem udvikling. Udskrifter og uddrag af begge denne uges konferencer vil blive offentliggjort i det ugentlige EIR, dateret den 3. juni.

Zepp-LaRouche sagde i sine afsluttende bemærkninger i dag: “Slut dig til os som organisator, som en mulighed for at forbedre menneskeheden”. I weekenden den 18.-19. juni vil Schiller Instituttet afholde en verdensomspændende dialog i flere etaper for en indledende gruppe af kræfter, der er optaget af at skabe en ny global økonomisk og sikkerhedsmæssig arkitektur. En underskriftsindsamling fra Schiller Instituttet til dette formål, der blev udsendt den 23. februar, har nu omkring 4.500 underskrifter fra alle kontinenter. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations)

Zepp-LaRouche fastlagde indledningsvis fokus for dagens knap tre timer lange arrangement: “Enhver politisk overvejelse, der ikke starter med overvejelser om faren for atomkrig, er værdiløs”. Hun og de næste talere uddybede derefter forskellige aspekter af, hvordan vi er havnet i denne situation, i samme ånd som et videoklip af Lyndon LaRouche, der pointerer, at “Ingen begivenhed har sin egen årsag... Man må tage udgangspunkt i verden som helhed.”

Schiller Instituttets grundlægger skitserede et levende billede af krigens vanvid, fra aktuelle eksempler på hvem der diskuterer atomvåben som en del af en strategi, der kan

“vindes”, til historien med dæmonisering af Rusland og Kina som fjenden, imod hvem krig skulle give mening. Derefter præsenterede hun i detaljer tilgangen fra den “Westfalske Fred” som en vej ud af dette. Hun brugte de fem principper for fredelig sameksistens (Panchsheel) fra 1950’ernes periode med national suverænitet. Hun drøftede globale økonomiske og videnskabelige prioriteter, fra behovet for en “global Glass-Steagall” for at gøre en ende på kasinoøkonomien, til relaterede foranstaltninger med nationalbankvæsen til gavn for offentligheden og rigelig kredit til prioriteringer inden for videnskab og teknologi, herunder en “landsby på månen, en by på Mars, interstellær rumfart”, som alle kræver et gennembrud inden for fusionsenergi og milliarder af kreative sjæle. Under diskussionen berettede hun, at hun så “en fremvækst af en alliancefri ånd” blandt mange nationer i dag, som afviser bestræbelserne på at indføre det dødbringende globale NATO-verdensherredømme.

General Leonardo Tricarico (pensioneret), tidligere stabschef for det italienske luftvåben, tog hårdt fat på spørgsmålet: “Hvad kan vi gøre for at stoppe denne meningsløse krig?” Han anførte datoer, med nøjagtig dokumentation, om de FN- og endog NATO-vedtægter, der er blevet overtrådt, hvilket har bragt os i denne fare, og udtalte: “I stedet for at hælde benzin på bålet i en krigsfremkaldende hetz, bør vi have forhandlinger” om Ukraine. Det er vores “ufravigelige pligt” at få dette til at ske.

Oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia, gav en gribende redegørelse for begivenhederne siden det “revolutionære kup” fra 2014, som MI6 og CIA påtvang i Ukraine mod Rusland. Han sagde om vores nuværende situation: “Dette er vores “1914-øjeblik”.” Han påpegede, hvor ulovlige, forkerte og farlige personer som Steny Hoyer (D-MD) er, der udtaler: “Vi er i krig mod Rusland”.

Den næste taler, Eric Denécé fra Frankrig, tog fat på dette synspunkt og indledte med at stille spørgsmålet: "Hvordan er dette sket? Jeg er hverken for eller imod Rusland eller Ukraine. Men denne krigsførelse burde aldrig have fundet sted. NATO burde være blevet afviklet ved afslutningen af Den kolde Krig." Denécé er direktør for det franske Center for Efterretningsstudier (CF2R). Han påpegede, at de vestlige nationer, der forsyner Ukraine, er "direkte krigsførende" mod Rusland. Han sagde, at "læren af geopolitik er, at ingen stat kan sikre sine interesser på bekostning af nabostater".

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og stiftende medlem af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), valgte at indlede med en formaning om at "se under overfladen". Se med hjertet i stedet for kun med øjnene", og derefter brugte han dette til at give en forklaring på de politikere, der fører verden ind i denne katastrofe, idet de handler gennem MICIMATT, et nu berømt begreb af McGovern, som henviser til det militær-industrielle-kongres-efterretningstjeneste-medie-akademia-tænk tank-kompleks.

Spørgsmål fra det internationale publikum, og fra talerne indbyrdes bragte mange punkter frem, herunder Zepp-LaRouches bemærkning om, at politikernes og mediernes "drejebogs"-aspekt, manifesterer sig i en forfærdelig og hadefuld grad i Tyskland og andre steder. I forbindelse med bemærkningerne blev forslaget om en model af "østrigsk karakter" for Ukraine rejst, hvor man anvender neutralitet i forbindelse med håndteringen af de dybtliggende komplikationer, der er involveret.

Oberst Black var fast besluttet på, at vi bør forstå, at hensigten om at fremstille våben ikke virker, medmindre man har fjender, så vi bliver manipuleret med hensyn til, hvem vores fjender er. Folk må gøre sig fri af dette. Når det drejer sig om Rusland og Kina, må vi "slippe ud af illusionen om, at de er ude efter os". Den "eneste aggressor er USA, Storbritannien og NATO".

Zepp-LaRouche opsummerede situationen i løbet af den afsluttende firepersoners dialog: “Den gamle orden er ved at falde fra hinanden. Det gamle paradigme er dødt.” Tænkende mennesker må overveje, hvad principperne for det nye system burde omfatte. Dette påtvinges os af omstændighederne, fra hungersnød til knaphed, til sygdom og til krig. “Det nye navn for fred er udvikling.”

Storbritannien hylder “Geopolitikens (militariserede) genkomst

Den 28. april 2022 (EIRNS) – Den multinationale militære sammenkomst den 26. april på den amerikanske Ramstein Air Base i Tyskland og dens opfølgning rækker langt ud over det globale NATO. Det er et direkte Globalt Imperium af de selvudnævnte, “regelbaserede”, vordende verdensherrer. Vært var den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin, med det angivelige formål at koordinere militære våben til Ukraine mod Rusland, og deltagerne kom fra de fleste af de 40 inviterede nationer, herunder fra Afrika og Sydvestasien, foruden NATO- og ikke-NATO-medlemmer fra Europa [herunder Danmark – *red.*] Sådanne møder skal nu afholdes hver måned, og der blev således allerede i marts oprettet et ledelsesorgan i den amerikanske hærs faciliteter i Stuttgart, kaldet ECCU – European Control Center Ukraine.

Ramstein som sådan, der længe har været et center for logistik og drone-opstilling, er nu yderligere udbygget. Det optager et område på 1.400 hektar (næsten 5,5 kvadratkilometer) og tjener

som hovedkvarter for de amerikanske luftvåben i Europa, Afrika og NATO's allierede kommando. Der er et medicinsk center med 4.400 sengepladser og et omfattende traume- og kirurgisk personale, som kan anvendes i krigssituationer. I Stuttgart, i hovedkvarteret for den amerikanske europæiske kommando, er ECCU-personalet blevet øget med personale fra 15 nationer.

Tyskland er en besat nation. I dag ratificerede Forbundsdagen den nye beslutning om, at Tyskland nu vil sende tunge våben til Ukraine, en forpligtelse, som den tyske regering havde nægtet at påtage sig. Efter et voldsomt pres på kansler Olaf Sholz gav han dog sit samtykke i denne uge. Canada meddelte også i denne uge, at landet nu vil sende tunge våben til Ukraine.

I USA bebudede præsident Biden i dag en vidtrækkende forpligtelse til at levere våben, og opfordrede til en megapakke på 33 milliarder dollars (over fem måneder) til støtte for Ukraine: 20 milliarder dollars i militær bistand, 8,5 milliarder dollars i økonomisk støtte og 3 milliarder dollars i humanitær bistand.

Den britiske udenrigsminister, Liz Truss, satte ord på hele denne militære fremturen, *The Return of Geopolitics*, titlen på en tale hun holdt den 27. april ved Londons overborgmesters påskebanket. Hun sagde, at der skal være en ny "sikkerhedsarkitektur" til erstatning for FN, og hun leverede en vild svada om bl.a. nødvendigheden af et "frihedens netværk", der involverer AUKUS – Australiens, Storbritanniens og USA's forsvarsblok – Indo-Stillehavets QUAD (USA, Australien, Japan, og Indien,) og et G7 omdannet til et "Økonomisk NATO". Med hensyn til Kina sagde hun, at de der siger, at vi skal affinde os med "Kinas fremgang", tager fejl i alle henseender. Kinas fremgang er ikke uafvendelig!...

Præsident Putin advarede: "Lad mig endnu en gang understrege: Hvis nogen har til hensigt at gribe ind udefra og skabe en strategisk trussel mod Rusland, som er uacceptabel for os,

skal de vide, at vores gengældelsesangreb vil være lynhurtige." Han udtrykte sig i en tale i Sankt Petersborg til et lovgivende råd på den nationale parlamentsdag.

Denne uges optrapning af konfrontationen markerer et nyt niveau af risiko. Det gør også Schiller Instituttets betydning for at fremme aktivering af dialog og handling, i retning af en ny arkitektur for fred og udvikling endnu vigtigere.

Der er imidlertid nye fornuftige stemmer, som bryder igennem krigskampagnen,. I Sverige og Finland lyder der modstand mod at tiltræde NATO. I dag sagde lederen af Venstrepartiet i svensk radio "nej" til at tilslutte sig NATO og nævnte truslen om et atomopgør. Hun sagde, at der må være en folkeafstemning. I Italien har præsident Sergio Mattarella opfordret til en ny Helsinki-konference i samme ånd som det oprindelige møde i 1975, hvor man drøftede fælles grundlag for fred og sikkerhed i hele Europa.

Tåbelig orden

Lige så ond som den militære geopolitik er, lige så forfærdelige er illusionerne om økonomien. Økonomierne i det transatlantiske område er ved at forfalde under en "tåbelig orden". Selv de officielle regeringsstatistikker, der udkommer i dag, rapporterer, at USA's økonomi faldt med 1,4 % i løbet af de 12 uger fra januar-marts, på årsbasis af BNP. Der skete dog en bemærkelsesværdig vækst i den amerikanske import. Se på det fysiske sammenbrud! De amerikanske jernbaner er f.eks. så dårligt fungerende, at de ikke længere kan transportere varer efter planen. Siden 2016 er 45.000 job inden for jernbanesektoren blevet nedlagt, såvel som lokomotiver, rangerbanegårde osv., for midlertidigt at støtte Wall Street-aktionærernes værdier. Som følge heraf vil f.eks. gødning, selv om der er gødning på centrallageret, ikke nå frem til landmændene i tide til den nuværende afgrødesæson.

I Europa er der hysteri med krav om at stoppe importen af

brændstof fra Rusland, selv om det vil få den konsekvens, at industrien, landbruget og alle vitale sektorer vil blive lukket ned. EU drøfter nu en sjette runde af sanktioner mod Rusland, da de fem andre ikke har virket, og en olie- og gasembargo er blandt forslagene.

Alt imens har verden desperat brug for foranstaltninger til at engagere al mulig og potentiel produktivitet til nødproduktion, så fødevarekrisen, behovet for sundhedspleje i forbindelse med en pandemi og meget andet kan imødegås.

Vejen ud af dette vanvid er beskrevet i Schiller Instituttets igangværende internationale underskriftsindsamling og i Schiller Instituttets politiske forslag af 28. marts, "LaRouche-planen for en ny international økonomisk arkitektur". Især vil de involverede principper blive diskuteret på en international dialog for unge den 7. maj, i erkendelse af at, som det hedder i invitationen, "verden desperat har brug for en ny generations politiske og moralske lederskab for at udstikke en ny kurs for menneskeheden". Kom i kontakt med os. Bliv i kontakt. Bliv aktiv.

NYHEDSORIENTERING APRIL 2022: Fredelig sameksistens eller atomkrig?

Download (PDF, Unknown)

Tegn på handlekraft, tegn på, at vi gør det rigtige.....

Ikke korrekturlæst

Den 21. april: Der viser sig afgørende muligheder for, at NATO's krig mod Rusland måske ikke vil medføre, at mere end en milliard mennesker vil blive dræbt af sult, hungersnød og kulde i år, og at en optrapning til atomkrig kan forhindres. Disse opstår, bestemt ikke på baggrund af de globale finansfolks møde i Washington i denne uge; ej heller på baggrund af militære begivenheder eller forhandlinger i Ukraine.

Der foreligger erklæringer, og aktivt samarbejde fra nogle store nationer, om at øge fødevareproduktionen på trods af alt; og Schiller Instituttets verdensomspændende mobilisering bestræber sig på at inddrage i tusindvis af ledere rundt om i verden, for at skabe en ny strategisk og økonomisk udviklingsorden, før katastrofen rammer. Et direkte samarbejde mellem russiske gødningseksportører og Indiens landmænd, skaber på trods af krig og sanktioner der ødelægger russiske og ukrainske fødevarer til verden, udsigt til, at Indien i år kan øge hvede og ris eksporten betragteligt, selv om krig, gødningsinflation og mangel, truer med at udsætte en milliard mennesker for hungersnød. Indiens præsident Narendra Modi har erklæret, at hans land agter at gøre det.

Vores konference den 9. april, hvor 5.000 mennesker, rundt om i verden deltog for at blive klogere på en ny arkitektur for strategisk stabilitet og respekt for alle nationer og en LaRouche-plan for en ny arkitektur for økonomisk udvikling, udløser nu noget mere omfattende. Hundredvis af de mest

indflydelsesrige af disse deltagere, mobiliseres nu til at udbrede andraget, som konferencen samledes om, til at nå ud i regeringerne verden over.

I dag talte Kinas præsident Xi Jinping personligt i et internationalt forum i Kina, indgående om en ny verdensomspændende strategisk arkitektur, hvis karakteristika er som dem, der blev præsenteret den 9. april, dvs. uden kup, krige med regimeskift og ensidige sanktioner, baseret på FN's charter om rettigheder.

Regeringen i NATO-medlemslandet Tyrkiet, udtalte for første gang sandheden om, at "nogle lande i NATO" ikke ønsker forhandlinger, men ønsker at se krigen mellem Rusland og Ukraine fortsætte i lang tid. Det var ikke nødvendigt at nævne briterne og Biden-administrationen.

Det er tegn på, at vi gør det rigtige.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, erklærede i en webcast i går: "Min mand var i meget lang tid overbevist om, at dette ikke er en kamp mellem nationer. Denne kamp udspiller sig mellem oligarkiet, de finansielle magter i City of London og Wall Street ... og folkets tarv. Så det er ikke en strid mellem USA og Rusland eller endog Europa – det er i virkeligheden et spørgsmål om oligarkiet mod almenvellet. Det er grunden til at han mente, at man havde brug for en magtfuld kombination af lande, der kunne modstå presset fra dette oligarki."

Dette oligarki var i stand til at udnytte en russisk sårbarhed – at blive direkte, strategisk truet fra Ukraine – til at fremtvinge den krig og den pludselige, alvorlige globale økonomiske straf og smerte, som nu eksisterer. Det er præcis, hvad de ønskede af deres "Great Reset", deres "Green New Deal".

Lyndon LaRouche advarede om dette allerede i 2011, da han pegede på dette oligarkis enorme boble af ubetalbar gæld. "Det

meste af denne bailout-gæld, Wall Street-gælden, London-gælden,” sagde LaRouche, “er absolut værdiløs. Den kan aldrig tilbagebetales. Den eneste løsning på denne sag var at føre denne krig. Hvis det Britiske Imperium kom ud som sejrherre i en sådan krig, med støtte fra USA, så ville de eftergive deres gæld, og de ville kunne fortsætte deres forretninger. Men verdens befolkning ville blive reduceret kraftigt på grund af sult, sygdom...” Han advarede om det igen i marts 2014, efter det anti-russiske kup i Ukraine, da han erklærede: “Ukraine er egentlig ikke den egentlige problemstilling. Det handler om at ødelægge, besejre Eurasien.”
https://archive.schillerinstitute.com/news_briefs/2014/0317-lyn-russian_tv.html

På det årlige IMF/World Bank-møde for bankfolk og finansfolk i Washington i denne uge, drøftede de amerikanske og europæiske bankfolk, at påføre Rusland maksimal smerte; men de bruger den krig, som de provokerede Rusland ind i, til at påføre smerten til hele verden. Som selv oligarkiets egne publikationer må erkende, betragter de fleste nationer i verden NATO's politik og krigen, som en katastrofe.

Vejen er åben for ethvert tænkende menneske, til at bidrage til at ophæve sanktionerne, afslutte krigen, skabe et nyt økonomisk udviklingsparadigme, som Lyndon LaRouche, utallige gange har formuleret det til så mange nationer, for at løse netop en sådan krise.

Behovet for et nyt paradigme. Åbningstale af Helga Zepp-

LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og international præsident, ved Schiller Instituttets videokonfernece For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Kære konferencedeltagere fra hele verden! Det der bringer os sammen her i dag, med deltagere fra over 60 lande fra fire kontinenter, er vores dybeste bekymring over, at selve menneskehedens eksistens er i alvorlig fare. Formålet med vores konference er at gøre de stadig mere omfattende samfundsmæssige kræfter i verden opmærksom på, at der på grund af faren ved den nuværende eskalerende strategiske konfrontation snart kunne opstå en fuld militær konfrontation mellem NATO og Rusland, som kunne føre til en verdenskrig, der efter al sandsynlighed ville betyde menneskehedens udslettelse i en efterfølgende atomvinter. Formålet med vores konference er derfor at demonstrere på den mest kraftfulde måde, at der findes et umiddelbart tilgængeligt alternativ, et nyt paradigme, som kan lægge denne dødelige trussel bag os og indlede en ny æra i menneskehedens historie i overensstemmelse med menneskehedens sande natur som den eneste hidtil kendte art, der er i stand til at ræsonnere.

Denne fare for nævnte store krigsfare begyndte ikke den 24.

februar i år. Som min afdøde mand Lyndon LaRouche forudsagde med forudseenhed i august 1971, efter at Nixon havde erstattet Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser, at en fortsættelse af denne pengepolitik – hvis den ikke korrigeres – uundgåeligt ville føre til en ny fascisme og en ny verdenskrig. Og 50 år senere er det præcis, hvor vi befinder os lige nu. Den akutte fare for krig, den større krig, skyldes at det transatlantiske neoliberale finanssystem allerede var på et fremskredent stadium af sammenbrud, med en hyperinflationær eksplosion af et håbløst bankerot system, før krigen i Ukraine begyndte.

For at forstå de virkelige årsager til krisen i Ukraine må man gå tilbage til årsagerne til, at den store historiske chance, der eksisterede efter Sovjetunionens opløsning for at etablere en ægte fredsordning, som vi foreslog med programmet for den eurasiske landbro dengang, blev forpasset. Et godt udgangspunkt, et vindue til at få et indblik, er et dokument, der oprindeligt blev lækket til New York Times af en whistleblower i marts 1992, og som blev kendt som Wolfowitz-doktrinen, der blev skrevet i ånden fra det tidligere Project for a New American Century. Dokumentet fastslog, at en del af den amerikanske mission ville være at sikre USA's rolle som den eneste supermagt i den post-sovjetiske verden, der ville have tilstrækkelig militær magt til at afskrække enhver nation eller gruppe af nationer fra at udfordre USA's forrang. Den 8. marts 1992 skrev New York Times: “[D]et er Pentagons hidtil klareste afvisning af kollektiv internationalisme, den strategi, der opstod efter Anden Verdenskrig, da de fem sejrsmagter søgte at danne et FN, der kunne mægle i konflikter og overvåge voldsudbrud.”

Wolfowitz-doktrinen var den egentlige årsag til, at det løfte, som udenrigsminister James Baker ved tre forskellige lejligheder i februar 1990 gav Gorbatsjov om, at NATO ikke ville udvide “en tomme mod øst”, ikke blev holdt. Wolfowitz-doktrinen, der var baseret på det angloamerikanske særlige

forhold, var det grundlæggende aksiom for en hel række politikker der fulgte, begyndende med den såkaldte "chokterapi" til de IMF-støttede liberale reformer i Rusland i 1990'erne, som i lyset af Ruslands rigdom på råstoffer og videnskabelige ekspertise udtrykkeligt havde til formål at eliminere en potentiel fremtidig konkurrent på verdensmarkedet, og som reducerede Ruslands industrielle kapacitet fra 1991-1994 til kun 30 %. Det var grundlaget for de forskellige interventionskrige i Irak, bombningerne mod Jugoslavien, krigene mod Afghanistan, Libyen og Syrien samt de fem NATO-ekspansioner mod øst.

Putins tale på sikkerhedskonferencen i München i 2007 var en dramatisk protest mod indførelsen af den unipolære verden, som i det væsentlige forblev lige så ubesvaret som de forskellige definitioner af "røde linjer" vedrørende Ruslands centrale sikkerhedsinteresser, indtil den seneste til USA og NATO, som Putin fremsatte den 17. december. Konflikten mellem påstanden om at opretholde en i det væsentlige unipolær verden og fremkomsten af en multipolær verden, som var det naturlige resultat af Kinas økonomiske fremgang, BRI's tiltrækningskraft for over hundrede lande, det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og senest mange lande, såsom Indien, Pakistan, Brasilien, Sydafrika og andre lande, der nægter at blive inddraget i den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne konflikt er kernen i den nuværende fare.

Det er forfærdeligt, at vi har en krig midt i Europa, men det var krigene i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien, Yemen osv. også, men de fandtes næsten ikke i nyhederne. Og var der nogen der troede, at det russiske militær kunne have draget andre konklusioner, da de så indførelsen af stadig hårdere sanktioner, gennemførelsen af diverse Rand-tænk tanksscenerier og koret af vestlige politikere om at "knuse" den russiske økonomi, "knuse" Putin, "knuse" det russiske system, den største atommagt på planeten? Og nu, efter at forhandlingerne

mellem de russiske og ukrainske delegationer i Tyrkiet havde nået et første håbefuldt skridt, bruges billeder af krigens grusomheder, uden blot et minut af princippet om uskyldsformodning indtil det modsatte er bevist, til at indføre yderligere sanktioner, udvisning af diplomater og en åbenlys trussel om at ruinere Rusland.

Politikken er åbent rettet mod et regimeskifte i et forsøg på at gøre ikke blot Putin, men også hele Rusland til en paria blandt nationerne i en ubestemt fremtid, udelukke landet fra FN's Sikkerhedsråd, ja, endog FN og G20, hvilket vil ødelægge disse institutioner. Det vil medføre en fuldstændig politisk og økonomisk afkobling mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne politik har allerede gjort og gør ødelæggende skade på den fysiske økonomi på verdensplan, de såkaldte forsyningskæder, og den bringer antallet af potentielle ofre for en global hungersnød op på 1 milliard mennesker, dvs. en ottendedel af hele menneskeheden! Der er allerede hungerprotester i mange lande i Mellemøsten, Afrika og Latinamerika! I mellemtiden truer inflationen i priserne på fødevarer, energi og råvarer med at halvere industriproduktionen i mange lande. Der truer massearbejdsløshed og et totalt sammenbrud i kaos.

Et nyt system er allerede ved at opstå, centreret omkring Kina og BRI, Rusland, Indien og andre. Der er mange nye strategiske tilpasninger på vej; SCO, BRICS, OIC, Kina-forbindelserne, de mange forbindelser mellem det globale syd. Men selv opfattelsen af en multipolær verden løser ikke problemet, fordi den stadig indebærer faren for en geopolitisk konfrontation: Vi har brug for en markant og pludselig ændring i den måde, vi organiserer vores anliggender på. Den må starte med en ærlig, entydig erkendelse af, at en fortsættelse af den nuværende politik risikerer en konflikt, hvor der ikke ville være nogen vinder. Derfor er der behov for en ny fredskonference i traditionen fra den Westfalske Fred.

Erkendelsen af at den eneste mulighed, der var tilbage, var at føre fredsforhandlinger, gik op for de stridende parter efter

150 års religionskrig i Europa, hvoraf Trediveårskrigen kun var kulminationen; da de indså, at ingen ville være tilbage i live til at nyde sejren, hvis krigen fortsatte. I dag, hvor mange byer i en atomkrig ville være døde i løbet af få timer, ville resten af menneskeheden lide og sygne hen i en atomforurenede verden, indtil enten alt liv ophører, eller de få ulykkelige overlevende ville overveje, hvorfor menneskeheden ikke var i stand til at forhindre sin egen ødelæggelse.

Derfor må der straks indkaldes til en krisekonference i den Westfalske Freds ånd, hvor "For fredens skyld skal alle forbrydelser begået af den ene eller den anden side tilgives og glemmes", og "For fredens skyld skal al politik tage hensyn til den andens interesser".

Der må være en hensigt om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Der skal øjeblikkeligt indføres en våbenhvile. Og der skal skabes et nyt kreditsystem til erstatning for det bankerotte finansielle system, som er den egentlige årsag til krigsfaren. Det skal være baseret på principperne i det oprindelige Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af FDR, men som på grund af hans tidlige død aldrig blev gennemført.

Disse principper, som Lyndon LaRouche skitserede i et "Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.", der blev offentliggjort den 30. marts 1984, efter at Sovjetunionen havde afvist præsident Reagans tilbud om at samarbejde om at gøre atomvåben forældede ved hjælp af teknologiske midler, er stadig absolut gyldige i dag. I dette memorandum hedder det:

"Artikel 1: Generelle betingelser for fred

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) Den ubetingede suverænitet for hver enkelt og alle nationalstater, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på

at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for alle og enhver.

“Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som “udviklingslande”. Medmindre de uretfærdigheder, der hænger tilbage i kølvandet på den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der ikke blive nogen varig fred på denne planet. For så vidt som USA og Sovjetunionen” – i dag Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina – “anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft på hele planeten er i deres og begges vitale strategiske interesser, er de to magter i denne grad og på denne måde bundet af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik, som er uundværlig for at fremme en varig fred mellem disse to magter.”

Forpligtelsen til at engagere sig i et globalt program til udryddelse af fattigdom, som det f.eks. er skitseret i Schiller Instituttets rapport “The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge” eller Kinas forslag om et samarbejde mellem Bælte- og Vej-Initiativet, USA’s Build Back Better-program og EU’s Global Gateway-program, kan blive det egentlige udviklingsmæssige grundlag for en global sikkerhedsarkitektur. Ukraine kan i stedet for at være kanonføde i en geopolitisk konfrontation udgøre en bro mellem Europa og de andre eurasiske nationer.

I lyset af den nuværende og den fremtidige fare for pandemier må der opbygges et moderne sundhedsvæsen i alle lande. I betragtning af den hungersnød, der truer 1 milliard mennesker på livet, og den forventede befolkningstilvækst skal regeringerne træffe hasteforanstaltninger for at fordoble verdens fødevarerproduktion for at sikre en sund kost for alle mennesker.

Folkeretten, som den udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred og blev fastlagt i FN-pagten, skal genindføres uden begrænsninger. De fem principper for fredelig sameksistens skal være retningslinjerne for samarbejdet mellem alle nationer.

Den nuværende eksistentielle krise har vist, at menneskeheden har en fælles fremtid eller ingen, og at vi må sætte den fælles menneskeheds interesse før alle nationale interesser, og at alle nationale interesser fra nu af må være i samhørighed med hele menneskehedens interesse.

Det er et udtryk for vores menneskelige civilisations rigdom, at den har skabt forskellige kulturer. Vi må fremme dialogen mellem de bedste traditioner fra disse kulturer, de smukkeste frembringelser inden for videnskab og kunst, som et bevis på menneskets unikke kreativitet og på den måde skabe en ny renæssance, der vil indlede en ny æra for menneskeheden.

Vi vil erstatte had og fordomme mod andre kulturer, som kun eksisterer, hvis vi ikke kender dem, med en nænsom kærlighed til hele menneskeheden, fordi den er det mest værdifulde gode i det kendte univers.